

HVB
71
HET VISSERIJBLAD

België - Belgique
P.B.
8400 OOSTENDE 1
3/4637

een reder over de zeebaars
een polemist over de verkiezingen
een schipper over johan vande lanotte
een burgemeester over de nieuwpoortse visserij
een reporter over het experiment met kortlijnen

71 ste jaar · vershijnt maandelijks · nr 7 · 2 juli 2004 · 2,50 euro · afgiffekantoor Oostende 1

**KWALITEITSLABEL
IN NIEUWPOORT
EN IN
OOSTENDE**

Deze foto die de nieuwe badmode illustreerde verscheen op 19 juni 1917 in het Nederlandse tijdschrift 'Het leven'.

Adverteren in Het Visserijblad is een goede zaak. Er is maar één maandblad dat regelmatig gekocht (en gelezen!) wordt door reders, schippers, vissers, vishandelaars, visserijliefhebbers (en door al hun familieleden, vrienden en kennissen). Dat is nu al 71 jaar het geval.

Mocht u willen adverteren, maar nog niet overtuigd zijn, kijk dan eens wie wél adverteert in Het Visserijblad. Zij weten waarom.

Stuur mij vrijblijvend uw advertentietarieven op.

Firmanaam:

Contactpersoon:

Straat & nummer:

Woonplaats en postnummer:

Uitknippen en terugsturen naar HVB, Brusselstraat 12 te B-8450 Bredene

HVB

HET VISSERIJBLAD

**Onafhankelijk magazine
van de zee**

Losse nummers 2,50 euro

Colofon

MEDEWERKERS: Robert Coelus, Walter Debrock (†), Juul De Vocht, De Zetduivel, Philippe Godfroid, Norbert Hostyn, L.A. Inghelbrecht, Frank Neyts, Jef Klausning (†), Willem Lanszweert, L.K.Merate, Annie Vanhee (tekeningen), Edmond Volk, Vuurtorenwachter (De Laatste), Guido Walters (redactie; te bereiken op tel/fax 059 / 50 51 95 of GSM 0496-266 873.).

V.u.: A. Vanhee
Brusselstraat 12, Bredene

UITGEVERIJ: VZW Liefkemores.

Redactie, publiciteit en
alle correspondentie:

HVB,

p.a. Brusselstraat 12, 8450 Bredene
Tel. en fax: 059/32 55 59

E-mail:

(nieuw e-mailadres in uitvoering)

De uitgever is niet verantwoordelijk voor standpunten of meningen van auteurs die het artikel met hun naam ondertekenen.
© HVB. Artikels, of delen ervan, mogen alleen maar overgenomen worden na schriftelijke toestemming van de uitgeverij.

ISSN: 0776-6912

Abonnementen!

* **Jaarabonnement België** (12 opeenvolgende nummers startend vanaf de betaling) door overschrijving van 29,75 euro op rekening 384-0596581-18 van Het Visserijblad, met vermelding abo HVB.

* **Jaarabonnement Nederland** (12 opeenvolgende nummers startend vanaf de betaling) door storting van 51,29 euro op nummer 64.14.29.592 t.n.v. vzw Liefkemores [Fortis Bank Nederland, Lange Wolstraat 10-12 te 4524 CA Sluis (NI)] Vermelding: abo HVB.

Omslagfoto Guido Walters

Waarom het extremisme groeit

De uitslag van de recente Europese en regionale verkiezingen hebben de dagbladkolommen volop beheerst. Er is dan ook veel over te zeggen — en op de laatste bladzijden van deze editie van HVB doen ook wij er nog een ferme schep bovenop, speciaal voor de lezers die het hieronderstaande te 'simpel' vinden.

In de voorbereiding van dat stuk viel het ons op dat maar weinig commentatoren verder geraken dan enig gemurmel over het beschadigde 'imago' van paars. Als we het goed gelezen hebben werd de imagobeschadiging volgens onze penneridders veroorzaakt doordat de kiezer de 'perceptie' kreeg dat de premier een 'machtsstrev' is. Dat laatste nemen de kiezers niet (het past blijkbaar niet in de 'consensus') en dus wordt het Blok al slapend rijk. Zoiets.

Er werd nauwelijks aandacht besteed aan het feit dat er een lijn te trekken is tussen de verkiezingen in Vlaanderen en deze die tegelijk gehouden werden in andere EU-landen. Mocht dit meer gebeurd zijn, dan hadden we kunnen zien dat de zittende regeringen omzeggens overal afgestraft worden en dat de kiezers overal uitwijken naar extremistische partijen.

Daarmee volgt Europa de trend van de rest van de wereld. Een groot deel van de bewoners van deze planeet zegt zijn vertrouwen in de elite op en kiest voor het extremisme. Hoe kan dat toch, in een wereld die ons voorgesteld wordt als de beste die er ooit geweest is?

De wereldeconomie is sinds 1950 zeven keer groter geworden. Maar dit rijzend tij heeft niet alle boten hogerop gebracht. De kleinere vaartuigen zijn in gevaar, als ze inmiddels al niet gezonken zijn. Achter deze maritieme vergelijking gaan keiharde cijfers schuil.

In 1960 was het Bruto Binnenlands Product (BBP) in de twintig rijkste landen 18 keer zo groot als dat in de twintig armste landen. Zijn die arme landen 'ontwikkelingslanden'? Zijn ze op weg naar de ontwikkeling? Neen! In 1995 was hogervermelde tegenstelling immers al tot 37 keer gegroeid.

Maar de kloof bestaat niet alleen tussen rijke en arme landen. Ze bestaat ook in elk van die arme landen en in elk van die... rijke. 14% van de Belgen leeft vandaag onder de armoedegrens. De 10% rijkste Belgen hebben na aftrek van de belastingen nog altijd een inkomen, dat tien keer zo hoog is als dat het geval is bij 10% van de armsten.

Tussen 1980 en de late jaren negentig is de kloof tussen de inkomsten in de meeste landen... toegenomen. Een onderzoek dat 73 landen betrof toont aan dat in 48 ervan de ongelijkheid toeneemt. Deze 48 tellen de meerderheid van de mensen (59%) op aarde en leveren 78% van het Bruto Wereld Product. waaruit mag blijken dat armoede een groeiend fenomeen is, en niet een restproduct, zoals wij al te graag geloven.

De allergrootste negatieve veranderingen in deze ongelijkheid vinden we terug in onze achtertuin: Oost-Europa en wijlen de Sovjet-Unie. In Rusland mogen de armste twintig procent van de mensen vandaag nog op 4,4% van het inkomen rekenen, de rijkste twintig procent gaat er met 53,7% naar huis.

Maar ook in het rijke westen zijn de tegenstellingen toegenomen. Onlangs verscheen er nog een armoederapport over Vlaanderen waarin we konden lezen dat een op de vier gezinnen korte of lange tijd aan den lijve ondervindt wat armoede is. Maar de grootste tegenstellingen in de rijke landen vinden we in de USA waar de rijkste tien procent van de bevolking op 30% van het inkomen mag rekenen, terwijl de armste 10% er met 1,8 moet voortdoen.

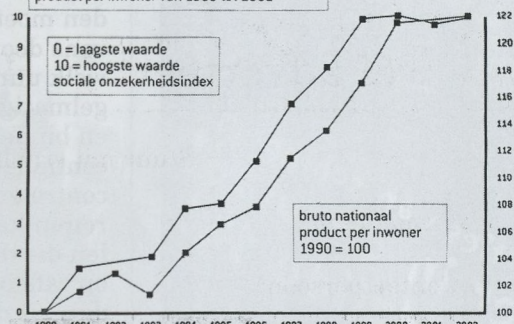
Armoede is niet alleen een kwestie van minder inkomen. Het is ook een kwestie van niet studeren en van korter leven. In een relatief ontwikkeld land als Turkije ligt de kindersterfte bij het armste vijfde deel van de bevolking ongeveer vier keer hoger dan bij het rijkste vijfde deel. De kindersterfte bij de zwarten in de USA ligt maar liefst 2,5 keer hoger dan bij het blanke deel van de bevolking.

Is er een lezer die denkt dat dit alles in Vlaanderen niet meespeelt als er gestemd moet worden? Denkt iemand dat de mensen deze harde werkelijkheid niet laten meespelen en dat ze hun stem liever uitbrengen op basis van spektakelbegrippen als daar zijn: imago, perceptie en consensus? Dan moet hij of zij toch eens op het net surfen naar www.armoede.be.

Dat althans is het advies van...

De man op de kuai

Evolutie sociale onzekerheid en bruto nationaal product per inwoner van 1990 tot 2002

De onderste lijn toont de stijgende evolutie van het BNP in België. De bovenste lijn toont dat de sociale onzekerheid (en dus de armoede) evenredig toeneemt.

Johan Hennaert: 'De minister slaat de bal mis.'

Op 26 mei verscheen in het weekblad Knack een visserijreportage die in de sector de nodige beroering meebracht. Vooral de uitspraken van de minister van Noordzee, Johan Vande Lanotte (zie HVB VI/2004), werden in redersmiddens niet gesmaakt. In het 'Informatieblad' van de Rederscentrale antwoordde directeur Corbisier op zijn gewone manier, door een potje te schelden: hoe de minister het aandurft het 'imago' van de sector te schaden; waarom laat Vande Lanotte zich verleiden tot 'het voeren van platte rioolpolitiek'; 'Heeft de minister misschien enkel de duurzame ontwikkeling van windmolens en zandbanken voor ogen en dit onder de noemer "visserij"?... Enfin, het soort scheldproza dat we in dat blad inmiddels wel gewoon geworden zijn.

HVB doet het anders. Hieronder publiceren we het uitgebreide antwoord dat schipper Johan Hennaert geformuleerd heeft op de ministeriële uitlatingen. De schipper legt de woorden van Vande Lanotte onder de sonar en peilt naar de diepgang ervan. Daarmee zet dit blad een lange traditie van woord en wederwoord verder. Vandaag zegt schipper Johan Hennaert hoe hij de zaken ziet.

1. Over die groep Individualisten die snel gewin nastreeft en op korte termijn denkt

Als u de statistieken bekijkt, kunt u zien dat er de jongste jaren een golf van nieuwbouw en verbouwingen in de Belgische visserijsector geweest is. Naar mijn weten is dergelijke golf de grootste die we in dertig jaar hebben mogen zien. We zitten allemaal met leningen die 15 jaar verlopen. Tegen die tijd is de volgende generatie al weer klaar voor de visserij. Wij hebben er alle belang bij dat er voor onze kinderen ook nog een toekomst is.

2. 20 à 30% zwarte vis en een goed georganiseerd zwart circuit

Mijnheer de minister, waar haalt u dat vandaan? Als verantwoordelijke minister voor de Noordzee moet u toch weten welke controles de visserij allemaal kent. 24 uur op 24 is er satellietcontrole; vangsten moeten gerapporteerd worden bij het verlopen van visserijzone; wekelijkse controle op zee; logboeken met 8% tolerantie; vier uur vooraleer we aanlanden moeten we de vangstgegevens doorspelen en melden om welk uur we in de haven zijn; regelmatige controle bij het lossen en bij het transport met de koelcontainers; controles in de afslag; controle van de logboekformulieren in het ministerie... De verhalen die de minister vertelt heb ik op café ook nog gehoord, maar dan uit de mond van gepensioneerde reders die daar dikke sigaren roken. Het zijn niets anders dan verhalen uit de oude doos.

3. Niet op te sporen motorvermogens van 2000 pk

Op dat punt moet ik u deels gelijk geven. Toch wil ik het volgende opmerken. 1300 pk is een Belgische wettelijke bovengrens, geen Europese. Maar toch moeten wij concurreren tegen Nederlandse en Britse reders die hogere motorvermogens mogen hebben. Als wij investeren is het toch niet om minder te produceren. Dat is in de visserij niet anders dan aan de wal.

Ook wij hebben een kotter die op papier 2000 pk kan draaien, maar dat wil niet zeggen dat wij die ook effectief gebruiken. In de nabije toekomst zullen we onze pk's officieel mogen optrekken naar 1500 pk en dan zijn we er klaar voor. Daarenboven heeft de ervaring ons geleerd dat een vissersvaartuig best een maatje te groot en te sterk is. Het schip is dan beter bestand tegen het zware werk op zee en gaat dan ook langer mee. Voor de rest durf ik er mijn handen voor in het vuur te steken: er zijn geen kotters van Vlaamse eigenaars die op 2000 pk draaien. Daarvoor hebben ze te weinig quota, daarom is de diesel te duur, daarom is de boomkorlengte wettelijk te beperkt. Zwaardere motoren leiden dus niet noodzakelijk naar grotere inkomsten.

4. Zwarte koelkamers waardoor de prijs van de schaarse kabeljauw zakt i.p.v. stijgt.

Dat de kabeljauwprijs niet in evenredigheid met de verminderde TAC's gestegen is is waar. Maar het is niet omdat de TAC's verminderd zijn dat er op zee minder kabeljauw zit. Die kabeljauw-TAC's zijn gewoon het resul-

Schipper Johan Hennaert

Log reacties van schippers: verder in dit blad! zie bladzijde 12!

taat van een akkoord dat door Fischler achter de schermen afgesloten werd met Noorwegen. Als dat land instemt met lagere kabeljauwquota krijgt het in ruil financiële steun voor het uitbouwen van fishfarms waarin... kabeljauw gekweekt wordt.

5. En ten slotte

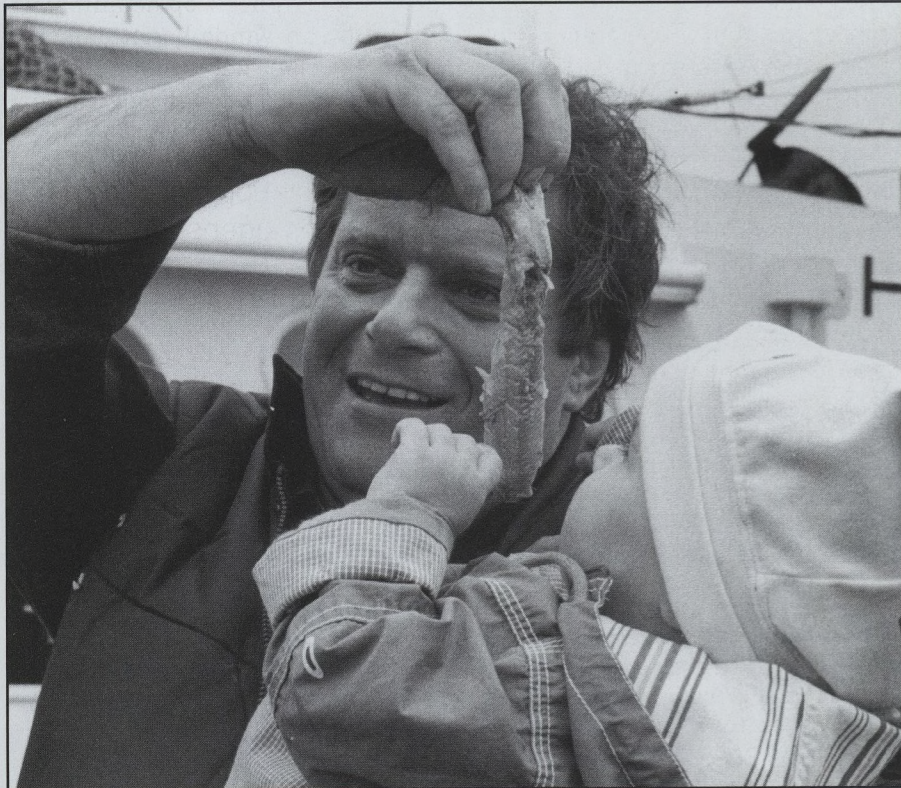
Zes jaar geleden zijn wij tot nieuwbouw overgegaan. Ons vori-

ge schip was 20 jaar oud en het had zijn dienst bewezen. Wij waren te vinden voor meer veiligheid en comfort voor de bemanning waarvan ik trouwens zelf deel uitmaak. Het was toentertijd de laatste kans om met subsidie nog een kotter van 385 gt te bouwen. Die nieuwe kotter is nu drie jaar in de vaart en ineens zegt men een heel andere politiek te willen toepassen in de

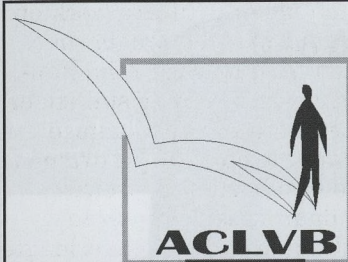
visserij. Vergeet vooral niet dat de lening vijftien jaar loopt en vandaag maar moeilijk afbetaald wordt.

Hoe meer groeperingen er komen voor een "duurzame visserij" hoe moeilijker wij het krijgen om in de *running* te blijven. Hoeveel reders, denk je, zouden nog verder doen, mochten ze van hun schulden verlost zijn? Zowel reders, schippers als matrozen zijn de visserij momenteel kotsbeu. En dat komt door een karrevracht onlogische maatregelen die tegen alle natuurwetten ingaan. De experts gaan het nu voor ons oplossen. Sommigen hebben nooit de smaak van zeewater geproefd en kennen zelfs soms amper de verschillende vissoorten. Moeten we andere vistekniken toepassen? Onze kotters en ons vistuig zijn gespecialiseerd in het werk op de visgronden waar ons land quota voor heeft. Andere technieken zijn daar niet rendabel. Voor andere technieken (op andere soorten) hebben we geen quota. Als populaire minister van onze kustregio hebt u geen eerlijke situatie over onze sector gebracht. En zeggen dat uw SPA-team kort na het verschijnen van dat artikel stemmen kwam onselen op de Oostendse Vuurotrwijk, een wijk die uit de visserij gegroeid is.

Schipper Johan Hennaert,
O.231 Den Hope

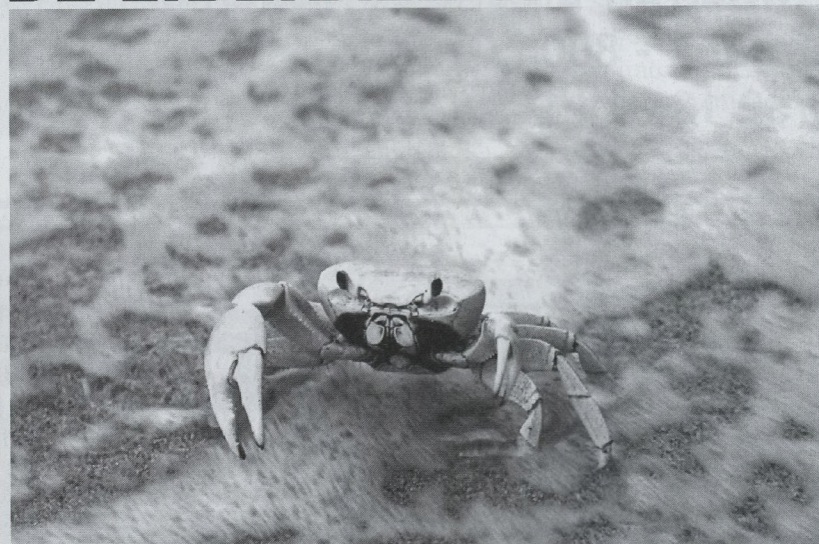

Johan Hennaert: We zitten allemaal met leningen die 15 jaar ver lopen. Tegen die tijd is de volgende generatie al weer klaar voor de visserij. Wij hebben er alle belang bij dat er voor one kinderen ook nog een toekomst is.

Knokke
Gemeenteplein 35-37
Tel: 050 632602
Heist
H. Lybaertstraat 1
Tel: 050 511966

DE LIBERALE VAKBOND

WIJ MAKEN ER WERK VAN

TIJDINGEN
Oostendenaar, vraag ernaar bij uw dagbladhandelaar

“Onze toekomst staat zwaar onder druk”

TIJDENS DE JAARLIJKSE HULDE aan de op zee omgekomen vissers en de huldiging van de verdienstelijkste reders lieten zowel burgemeester Roland Crabbe als visserij-schepen André De Zaeyer zich somber uit over de toekomst van de Nieuwpoortse visserij.

“Blijkbaar slaagt de overheid er niet in om tijdig en conform de Europese normen lokale maatregelen te treffen, zoals dit blijkbaar wel kan bij sommige andere Europese partners, zoals onze Nederlandse burens”, luidde de bittere commentaar van de Nieuwpoortse burgemeester.

Tijdens het jaarlijkse Weekend van Landbouw en Visserij haalt de visserij in Nieuwpoort op tweede Pinksterdag steeds de boven-toon. De misviering in de veilhal, de zegening der vissersvaartuigen, de bloemenhulde en het eerbetoon aan de verdienstelijkste

Vanessa Despeghel, zaakvoerster van Vishandel De Visscher uit Oostduinkerke, neemt de trofee in ontvangst

- * Mazout voor verwarming
- * Gasoil en marine fuels
- * Oliën en vetten
- * Alle petroleumprodukten

Bvba LEKENS H.

BIJ WIE KWALITEIT EN LAGE PRIJZEN SAMENGAAN!

Peraltastraat 7 - 8000 Brugge

Tel.: 050/32 13 31 - Fax: 050/32 12 98

BVBA
LEKENS H.

Jacky Vanelverdinghe, aankoper voor de firma Huysseune uit Zeebrugge, met echtgenote.

Romeo Rau van de Nieuwpoortse Vishandel Jens met partner.

Walter T'Jaecx en Roland Vanhoutte en partners van de N.58 Pascin.

reders brachten ook dit jaar honderden mensen uit de sector bijeen.

Geschaard rond het vissersmonument wees burgemeester Crabbe op het bestaan van meer dan vijftig monumenten in Nieuwpoort. *"Geen enkele van deze herdenkingsplaatsen heeft echter zo'n betekenis als het in 1958 opgerichte monument ter nagedachtenis van alle op zee omgekomen vissers. Het monument langs onze Kaai is een ware bezinnings- en herdenkingsplaats voor de vele nabestaanden wiens vader, zoon of broer nimmer een graf aan wal kreeg. Het vissersmonument zal dan ook een ereplaats krijgen bij de renovatie van de Kaai. Turend naar de haven zal het Nieuwpoortse vissersymbool staan voor het verleden, het heden én voor de toekomst."*

Het is precies de toekomst van de lokale visserij die onder zware economische en ecologische druk staat. *"Op economisch vlak moet onze visserij de concurrentie aangaan met gekweekte vis. De hoge stookoliekosten zijn een zware financiële last en drukken de opbrengsten. Daarom wil ik mij langs deze weg tot de sector zelf en vooral tot overheid richten om in overleg met de betrokken partners te praten en te onderhandelen over de perspectieven en de toekomst van de visserij en het duurzaam vissen"*, besloot de burgemeester zijn gelegenheidstoespraak.

Sportvissers

Schepen voor Landbouw en Visserij, André De Zaeyer, sloot zich volmondig aan bij de woorden van zijn burgemeester. *"De vissers*

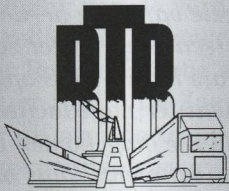
SCHEEPSTIMMERWERF LOWYCK N.V.

VICTORIALAAN 30 OOSTENDE
TEL. 059/ 32 08 21 — FAX: 059 / 80 29 73

E-mail: info@shipyard-lowyck.com
Website: <http://www.shipyard-lowyck.com>

HERSTELLINGEN - INRICHTINGEN

ZEEVISSERS - VISBEWERKERS -
HAVENARBEIDERS - ZEELIEDEN
EN BINNENSCHIPPERS
VOOR AL UW PROBLEMEN
WENDT U TOT DE

Federaal secretaris zeevisserij

ZEEMANSBOND
ABVV

secretaris R. Vermote:
0476 23 40 28

OOSTENDE - VEURNE -
DIKSMUIDE
Jules Peurquaetstraat 27
Oostende
Tel.: 059/55 60 85
Fax: 059/70 51 33
E-mail: btb2oostende@belgacom.net
BRUGGE
HEISTSTRAAT 3
Zeebrugge
Tel.: 050/54 47 15
Fax: 050/54 42 53
E-mail: btbzee@pi.be

hebben het tegenwoordig moeilijk en vragen zich af wat de toekomst brengen zal. De sector krijgt steeds meer af te rekenen met de concurrentie van geïmporteerde vissoorten”, zei de schepen, die in zijn dankwoord verwees naar de Dienst Zeevisserij en de Scheepvaartpolitie voor hun optreden tegen illegale beroepsvisserij en het bevoorraden van de vishandel door enkele sportvisssers. Aan de orde van de dag was echter de huldiging van de verdienstelijkste reders, een groepje dat nu wel heel klein geworden is. Schepen De Zaeyer putte een beetje hoop uit de cijfers van vorig jaar. “Er was meer aanvoer dan het jaar voordien, ondermeer dankzij de goede garnaalvangst die tien procent van de aanvoer bedroeg. Het is eveneens betekenisvol dat drie procent van de aangevoerde vis op duurzame wijze gevangen werd en dat deze trend zich in de toekomst ongetwijfeld zal doorzetten.”

Luc Louwagie en Gery Vanderbeken van de N.95 Jonas II met partners.

Jan Desaever van de N.93 Aalscholver neemt het scheepsmodel in ontvangst.

NEEM TOCH 'N ABONNEMENT

HVB is nu eenenzeventig jaar jong.

Geef ons de middelen om...
er nog eens 71 bij te doen.

De laureaten

Algemeen laureaat 2003 waren de reders Jan Desaever en Jacques Verdeyen van de N.93 Aalscholver. Walter T'Jaecx en Roland Vanhoutte van de N.58 Pascin werden gehuldigd als trouwste aanvoerders in de Nieuwpoortse vismijn. Luc Louwagie en Gerry Vanderbeken mochten zich met hun catamaran N.95 Jonas II verheugen in de hoogste besomming. Maurice Lambrecht en Alain Kiekens zorgden met de N.88 Nova Cura voor de hoogste tongaanvoer (13.935 kg) en Charles Beuckels en zoon Rudy vielen met de N.86 Surcouf in de prijzen als beste garnalleverancier (31.985 kg) van de afslag. Het stadsbestuur liet ook de belangrijkste kopers van de Nieuwpoortse Vlaamse garnaal niet in de koude staan. Jacky Vanelderdinghe, commissionair voor de firma Huysseune uit Zeebrugge, was vorig jaar de grootste afnemer van garnaal. Op de tweede en derde plaats volgden Romeo Rau van Vishandel Jens uit Nieuwpoort en Vanessa Despegghel van Vishandel De Visscher uit Oostduinkerke.

Reder Maurice Lambrecht van de N.88 Nova Cura en dochter.

Charles Beuckels van de N.86 Surcouf met echtgenote, zoon Rudy met partner en dochter.

CREVITS

import - export - allerlei kettingen en kettingmaten - ankers - herbruikbare materialen - visserijbenodigdheden - rubber bollen en rubber ringen

Zeebruggelaan 137, 8380 Lissewege. Tel.: 050/ 54 48 33
 Boomkorstraat 10, 8380 Zeebrugge. Tel.: 050/ 54 45 85
 H. Baelskaai 18, 8400 Oostende. Tel.: 059/ 32 50 13
 Telefoneren vanuit Nederland:
 09/ 32 50 54 48 33
 Fax 050/ 54 79 11

N.95 Jonas II doet het met de lijnen

Nieuwpoortse vissers vangen zeebaars per stuk

DE ZILVERGLANZENDE ZEEBAARS, in Frankrijk populair en bekend als bar, behoort tot de duurdere vissoorten in de Europese wateren. Zijn mager, vast vlees is voortreffelijk van smaak, maar in onze contreien is de ongequoteerde vissoort geen topper. Culinaire specialisten vinden dan weer dat er niets kan tippen aan een verse zeebaars geovend in een berg zeezout: *"Zet de vis op tafel, breek de zoutkorst open en er komt perfect gegaard, sappig vlees in al zijn glorie te voorschijn"*, luidt de beschrijving van de Britse culinaire journaliste Sophie Grigson en haar echtgenoot visconsulent William Black, een expert op het gebied van vis en visvangst. In hun Londens restaurant was zeebaars de populairste vissoort, voor tonijn, zwaardvis en kabeljauw.

Het zou ons verbazen als Gigson & Black Nieuwpoort weten te vinden. Maar Nieuwpoortenaar Luc Louwagie (45) heeft nu ook de kwaliteiten van de zeebaars ontdekt en de Nieuwpoortse restaurants In 't Visserke en Gerard hebben de aan de hengel geslagen *bar de ligne* op de kaart gezet.

De rederij Vanderbeken-Louwagie startte het project vorig jaar op met de Jonas II, een vaartuig dat zeventien jaar geleden als eerste catamaran aan de Belgische zeevisserijvloot werd toege-

voegd. *"Door de drastische beperking van ons tongquotum geraakten we in de problemen"*, zegt schipper-motorist Luc Louwagie, die in een vorig leven havenmeester was aan de Kromme Hoek in Nieuwpoort. Als sportvisser met zijn eerste Jonas leerde hij de knepen van het vak. Hij is nu beroepsvisser in hart en nieren. *"Het was ons niet ontgaan dat de sportvissers goede resultaten behalen met de hengelvissers. Ik heb mij dan ook enkele gewone vislijnen-met-molen aangeschaft en met zijn vieren hebben we het uitgetoet. Het resultaat is dat wij nu in staat zijn om*

zeebaars van topkwaliteit aan te voeren."

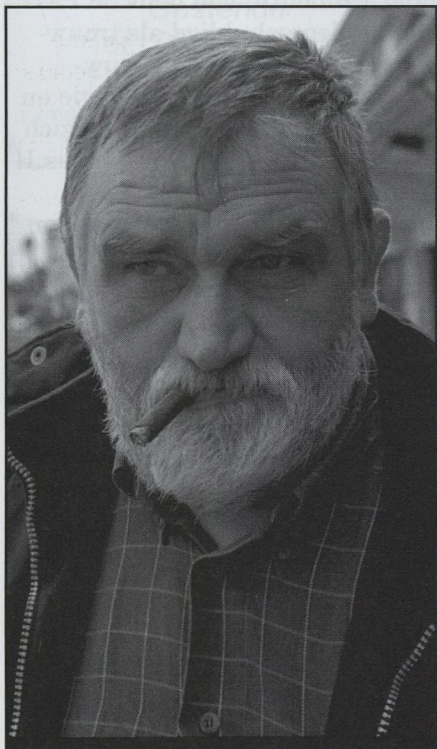
Duurzame visserij

"We vissen nu een half jaar op tong en schakelen daarna over op het alternatief met de hengel nadat we ondervonden dat de moeilijk te vangen zeebaars zich toch laat verschalken. We varen tot 60 mijl van de kust, zetten de motor af in de buurt van een of ander wrak, werpen het anker uit en slaan het kunstaas aan. Vorig jaar hebben we de hele zomer op zeebaars van twee tot vijf kilogram gevist. We hebben er twaalf ton aange-

De catamaran Jonas II kwam in augustus 1987 in de vaart. Voor onze visserijvloot was het een totaal nieuw type, vervaardigd uit composietmaterialen. Het ontwerp is ontstaan in samenwerking met de Gentse universiteit die er twee jaar studie aan besteedde. Het vaartuig werd vervaardigd in glasvezelplaat, versterkt met polyester op de scheepswerven Amtec/Cockuyt in Klein-Willebroek voor rekening van Gery Vanderbeken en Luc Louwagie. De werf bouwde ook het casco van de Côte d'Or, het zeiljacht waarmee Eric Tabarly in 1985 deelnam aan de Whitbread Race around the World waarin Staf Versluys met de Rucanor-TriStar aantrad.

De Jonas II was gebouwd voor de visserij met warrelnetten rond de wrakken. Het 12,68 meter lange vaartuig is voorzien van twee Volvo Penta-motoren (1999) met een gezamenlijk vermogen van 471 kW (600 pk). Het was destijds de bedoeling dat er meer dergelijke vaartuigen zouden volgen (kostprijs 16 miljoen frank), maar zover is het nooit gekomen.

Reder Luc Louwagie vindt alternatief voor visserij met eleepnetten.

BEMA
doet het!

**Alle industriële en scheepsherstellingen-
mekaniek en plaatwerk.**

H. Baelskaai 22, 8400 Oostende.

tel./fax: 059 / 33 22 15.

GSM JOHAN (0477) 31 54 15 - GSM LUDO (0477) 33 54 35.

Robert Uzeel, Kim Loosbergh, Luc Louagie, restauranthouder Dirk Decroos en schepen André De Zaeye tonen enkele exemplaren van de gevangen zeebaars.

voerd, dit jaar gaan we door tot oktober of november en mikken we op vijftien ton. Kleine zeebaars vangen is je eigen ruiten ingooien, dus laten we die met rust. Hoe we precies te werk gaan om enkele grote exemplaren te vangen ga ik niet vertellen. Het belangrijkste is dat het werkt en dat we er ons brood mee verdienen"; vertelt Luc Louagie over zijn kleinschalige milieuvriende-

lijke en duurzame aanpak. "De gevangen vis wordt onmiddellijk gedood wat goed is voor de kwaliteit. De vis krijgt meteen ons kwaliteitslabel dat vermeldt dat de vis met de hengel gevangen is. Daarom krijgen we 15 tot 19 euro per kilogram, een prijs die vergelijkbaar is met die van tarbot." Die prijszetting werd vorige week nog maar eens door de markt bevestigd. Zo bracht de N.95 op vrijdag 19 juni 700 kg

afgeijste zeebaars aan wal na vier dagen vissen. Die leverde tussen de 18 en 22 euro per kilogram op. "Het is echt verse kwaliteitsvis. We gaan in zee, als het weer het toelaat tenminste, tot we voldoende vangst hebben. We vissen enkel overdag, 's nacht gaan we in onze kooi. Om leefbaar te zijn moeten we 20 kg zeebaars per man en per dag kunnen vangen en dat lijkt ons te lukken."

ZEEBAARS

Benamingen:

Nederlands: zeebaars
 Volksnaam: zeesnoek, witte zalm
 Latijn: Dicentrarchus labrax
 Frans: bar (de mer), loup de mer
 Engels : sea perch, sea bass
 Duits : Wolfsbarsch, Seebarsch
 Italiaan : spigola, branzino
 Spaans: lubina

Is er nog toekomst voor onze visserij?

Over dit thema werd in de Raadszaal van het stadhuis in Heist een studieavond georganiseerd door de Bijzondere Raadgevende Commissie Visserij waarop een veertigtal belangstellenden uit de visserijsector afkwamen. In het panel van moderator Manu Desutter

zaten Jan Mees (directeur Vlaams Instituut voor de Zee), bioloog Wim Demare (Departement Zeevisserij) en reder Benoit Beernaert die de problematiek, zoals ze die vanuit hun vakgebied ervaren, naar voor brachten. Overbevissing, schaarste, vangst-

beperkingen, discards, herstellplannen en subsidies. Pas bij de vragen kwam de kritiek los. Enkele aanwezige reders en vissers vuurden hun pijlen af op de ambtenaren en de biologen. Deze verdedigden zich met de verwijzing naar de gemanipuleerde gegevens die ze ontvangen. De discussie laaide bij wijlen hoog op en het gespreksonderwerp waarover het te doen was werd uit het oog verloren. Toen iemand opmerkte dat de vraag over de toekomst voor onze visserij onbeantwoord bleef, mochten de panelleden nog even het woord nemen, maar het was voorspelbaar dat er geen pasklare oplossing uit de bus zou komen. Misschien lag de opmerking uit het publiek dat we zullen moeten kiezen tussen het behoud van tweederden gezonde leefbare vaartuigen of het behoud van de huidige vloot die moet pompen om niet te verzuipen het dichtst bij wat ons in de (nabije) toekomst te wachten staat. (gw)

Schipper Godfroid na de visserijreportage in Knack:

'Het enige wat me hier en nu in de pen doet kruipen zijn sommige cynische reacties vanuit de sector'

Ik had me vast voorgenomen om niet te reageren, op gelijk wat door gelijk wie zou geschreven of gezegd worden n.a.v. de Knackreportage van journalist-bioloog Dirk Draulans. Maar de ongeloflijk platbodemde kritiek van enkele supposed-to-be intelligente visserijfiguren laat mij geen keuze.

DRAULANS SCHEEPTE IN voor een visreis omdat ik hem voorstelde eens aan den lijve te ondervinden hoe schrijvend zinloos een quotabeleid is, als dat impliceert dat een gedeelte van de vangst dood weer over boord gaat. Draulans is bioloog. En een groene. Het blad Knack, met een oplage van 140.000 bood dus een buitencans om de visserijproblematiek voor een keer in het bord van een veel breder publiek te scheppen. Wie weet welk toekomstig Vlaams parlementslid, kabinettard of minister zich eens echt zou buigen over de toekomst van de sector? Wie weet zou er eens wat anders uit voortspruiten dan dat eeuwige gezeur op de Baelskaai 25, over imago, concurrentiepositie en vooral over... subsidie!? Want geef eerlijk toe. Verder dan dat reiken de ambities van die organisatie toch niet.

Al zeg ik het zelf: goede bedoelingen, en niets anders, dreven me ertoe om Draulans aan boord te nemen en hem wegwijs te maken in het visserijwereldje. 5 Jaargangen HVB, idem Rederscentrale, het Groenboek, Visserijnieuws, Visserij in Europa... Alles kreeg de man ter beschikking gesteld om zich gedurende 8 dagen visvangst grondig te informeren.

En ja, ik geef toe. Toen ik Dirks pennenvrucht las, moest ook ik even naar adem happen. Stopte ik een paar jaar geleden met columns te schrijven, om een aantal aldus gemaakte vijanden de wind uit de zeilen te nemen. En nu gebeurt dit.

Over de inhoud van Draulans' artikel onthoud ik mij nochtans van commentaar. Dit was de analyse van een complete leek, die amper een week op een vissersboot gezeten heeft. In een week analyseer je een sector zoals de onze niet. Dat is les 1 die ik geleerd heb.

Nee, wat mij vooral verbaasde is de mateloze sensatiedrang, dat schandaalsfeertje, dat het artikel in Knack meekreeg. Draulans beweert dat hij dat niet in de hand had. Dat zijn hoofdredacteur - Rik Van Cauwelaert -, zich liet meeslepen door de uitspraken van ene Vande Lannotte, waarna de layoutmensen hun handen wisten in diens enthousiasme om de visserij te discrediteren.

Wat daar allemaal van aan is weet ik

Brieven voor deze rubriek worden opgestuurd naar HVB, Brusselstraat 12 te B- 8450 Bredene. De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten. Niet ondertekende brieven worden meteen in de prullenmand gegooid. Publicatie houdt niet in dat de redactie met de inhoud van de brief akkoord gaat.

niet. Mijn vorige baas - hij zal wel lachen als hij het leest -, placht steeds te zeggen: "*Phil, als er problemen zijn, steek dan alles maar gerust op mij. Als ze dan bij mij komen zagen steek ik alles wel op u.*"

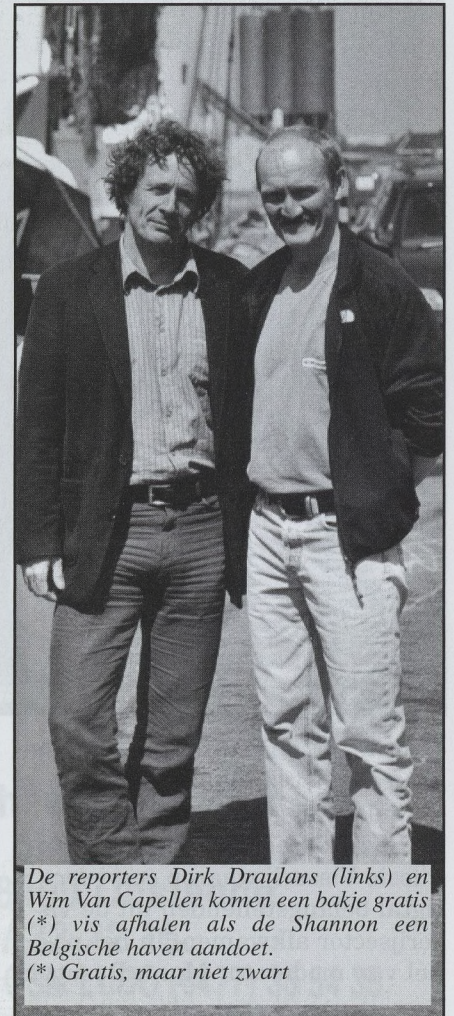
De waarheid zal wel ergens in het midden liggen. Van die Knack van 26 mei lig ik eigenlijk al niet meer wakker. Het enige wat me hier en nu in de pen deed kruipen waren de soms cynische reacties vanuit de sector zelf. En soms ook grappig, zoals de jonge heetgebakerde schipper-reder, die voor Draulans rechtsprong, en hem toebeet: "*Volgende maal mag je met mij de zee op. Ik hang je aan het net, dan kan je beneden naar de vissen gaan kijken, goed?*". En ook mijn nieuwe lapnaam, "de bolsjewiek" vind ik wel flatterend.

Ergelijker waren reacties zoals die van een aalmoezenier die poneerde dat er tegen zo'n slecht artikel zeker gereageerd moet worden, omdat het-imago-van-de-sector een knauw kreeg. Is dat dan diezelfde aalmoezenier die uit nog lopende onderzoeken — hoe komt hij eigenlijk aan die informatie? — tegen schippers zijn eigen conclusies trekt en er dan gretig zijn mening over verkondigt aan al wie het horen wil, in de vismijnkantine en op de kaaien? Is dat dan die man die zodoende de sector meer schade aaricht dan honderd Knackjournalisten samen? En behoort hij dan niet tot de groep die beter eens in eigen hart kijkt, in plaats van het steeds over anderen te hebben?

Waarna we uiteindelijk bij het kopstuk der toppunten terecht komen. RC-directeur Luc Corbisier! Dat is de man die op de televisie mag uitschreeuwen hoeveel wij schippers wel verdienen! Zou die man één seconde wakker liggen van begrippen als duurzaamheid, visie, langetermijnbeleid? Dat uitgerekend die man het laatste woord over de Knack-affaire zou krijgen, dat zou pas erg zijn. We werden door hem weer eens te pas

en te onpas geconfronteerd met allerhande krasse termen, vertrekkende bij "riooljournalisten", en eindigend bij de "rioolpolitiek". Maar komt de rioollucht niet eerder uit de traditionele sectorpotjes, die langzaam maar zeker doorroesten, en hun enge geurtje vrijlaten? Onze conservatieve sectortop zou beter kiezen voor de korte pijn, en de dekseltjes zelf opengooien. Bespaart tijd, moeite en affront.

Schipper Philippe Godfroid

De reporters Dirk Draulans (links) en Wim Van Capellen komen een bakje gratis (*) vis afhalen als de Shannon een Belgische haven aandoet. (*) Gratis, maar niet zwart

Deal met grootdistributeur neemt valse start

Delhaize biedt Ostend First Quality aan

AG VISMIJN OOSTENDE en grootdistributeur Delhaize hebben een samenwerkingsovereenkomst afgesloten voor de levering van drie tongsorteringen en één scholsortering die onder het label *Ostend First Quality (OFQ)* vanaf 22 juni in de rekken zou komen, maar zover is het nog niet gekomen. De vangst die maandag 21 op de veiling werd aangeboden voldeed niet aan de hoge kwaliteitsnormen en de volgende woensdag was er geen aanbod van een van

de zeven vaartuigen dat aan het project deelneemt. Toch wil Delhaize de OFQ-vis zo snel mogelijk in de winkels. Met zeven reders die vis van de laatste trek (maximaal 24 uur oud) afzonderlijk behandelen werd een voorafname-akkoord afgesloten. Delhaize is bereid voor die sorteringen vijf procent boven de gemiddelde marktprijs van de vangst te

betalen. De deal lokte meteen negatieve reacties uit van de handelaars omdat de verkoop van de vis niet over de veiling verloopt. De vismijndirectie wil begin juli starten met een aangepaste voorafnameregeling die tegemoet komt aan de belangen van alle klanten van de vismijn.

(Meer op volgende bladzijden)

Zoek te ruilen:
moderne en
semi-moderne
postkaarten
met als thema
de visserij en de zee
in de hele wereld.
Geïnteresseerd?
0478 / 79 13 01

Edwin Lauwereins

Scheeps- en algemene schilderwerken
Verhuur van hoge drukspuit

300, 500 en 700 bar.

Havenstraat 3 - 8400 Oostende

Tel.: 0475 61 65 89

Tel.: Nick 0477 43 40 14

Fax: 059 33 06 11

The Proof of the Pudding

Lezer! Wellicht kent u iemand die blij zou zijn mocht hij een gratis exemplaar van HVB in handen krijgen. Voor ons is dat dan weer een enige gelegenheid om HVB nog ruimer te verspreiden. Misschien levert dat proefnummer ons vervolgens wel een nieuwe abonnee op, want *the proof of the pudding...*

Zend een gratis proefnummer naar:

Naam:

Straat en nr:

postnr en gemeente:

En dan krijgt de persoon een HVB-proefnummer opgestuurd al dan niet met de groeten van

Naam en voornaam:

Uitknippen en opsturen naar HVB, Brusselstraat 12 te B-8450 Bredene

... is in the Eating

behandeling in de vismijn vraagt dit extra inspanningen omdat de voorbehouden vis van prima kwaliteit moet zijn. Voldoet hij niet aan de Kim-normen (Kwaliteits Index Methode), dan gaat de verkoop niet door. *"Bij het uittesten van dit project is gebleken dat wij die kwaliteitsgarantie kunnen garanderen. Ons personeel is daartoe voldoende opgeleid en gemotiveerd"*, verzekert Freddy Pollet. Pros Van Billemont, reder van de O.33 Marbi, spreekt dat niet tegen maar ontkent evenmin dat er van de bemanningsleden een extra inspanning gevraagd wordt op het einde van de zee-reis. Om de kwaliteit te beschermen wordt de vis opgeslagen met de stripzijde naar beneden (om het bloed te laten wegvloeien) en per laag afgeijsd in kisten van 20 kilogram.

Roger Verdievel, Plant & Quality Manager bij Gadus in Nieuwpoort zegt dat de verdere afhandeling geen bijkomende problemen zal opleveren. *"Wij beschikken over de transportmogelijkheden om de koudeketen niet te onderbreken en over voldoende verwerkingscapaciteit om de visproducten volledig gescheiden te verwerken, luchtdicht te verpakken en te etiketteren als Ostend First Quality. Elke verpakking krijgt een lot- en artikelnummer waardoor de vangstdatum en de aanvoerder perfect traceerbaar is zoals de wettelijke voorschriften het vereisen."*

Staking vermeden

De samenwerking met Delhaize was amper bekend toen de eerste negatieve reacties bij de kopers aan de oppervlakte kwamen. Het initiatief met OFQ werd begin dit jaar reeds aangekondigd met de bedoeling de vangst van de laatste 24 uren op te waarderen. *"Gemiddelde goede kwaliteit krijgt slechts een gemiddelde prijs. Topkwaliteit geniet geen meerprijs"*, stelt Freddy Pollet voortdurend vast. *"De aanvoerder wordt niet beloond voor zijn inspanningen en haakt af."* Het idee OFQ kreeg echter geen uitvoering. Uiteindelijk bleek Delhaize wel bereid een prijsgarantie te waarborgen. Op die basis ontstond een voorafnameakkoord met zeven reders, terwijl ook de andere aanvoerders de mogelijkheid behielden om voldoende schol en tong van OFQ op de veiling te plaatsen. Toch heeft de samenwerking voor spanningen gezorgd waarbij een stakingsdreiging van de kant van de kopers niet uit de lucht was. De vismijndirectie schrijft die reactie toe aan de gebrekkige communicatie met de viskopers. Toch werd de voorafname meteen opgeschort en kan OFQ-vis enkel op de veiling worden aangekocht, in afwachting dat een voor alle partijen aanvaardbare en door de Dienst Zeevisserij goedgekeurde voorafname-regeling is uitgewerkt.

O.231 vangt reuzenkonger

In het koeltransport met de vangst van de O.231 Den Hoope zat een niet alledaagse kongeraal van om en bij de 50 kilogram en circa twee meter lang en een zonnevis van 3 kilogram. De vissen werd gevangen voor de Ierse zuidkust door de bemanning van schipper Johan Hennaert en verkocht op de veiling in Oostende van woensdag 3 juni. Voor de opbrengst moet je de moeite niet doen. De kongeraal bracht op de veiling slechts 25 eurocent per kilogram op. Koper was de Oostendse visgroothandelaar Joël Vandenbroucke. De vis is wel geschikt voor consumptie in stoofpotten, maar bij grote exemplaren is het vlees nogal aan de stevige kant. Vishandelaar Vandenbroucke stak de reuzenkonger meteen in de diepvries en hij komt er pas uit voor zijn vistafel tijdens de Visserijfeesten op zaterdag 4 september.

Een kongeraal van dat gewicht is op zich opmerkelijk, maar is geen record-exemplaar. We vonden ondermeer dat de BM.361 Barentssee (ex-Z.121 Barentssee) in december 1997 een kongeraal van 70 kilo en 2,5 meter lang in het net kreeg die op de visafslag van Scheveningen werd geveild. Ook de grote zonnevis is geen alledaagse vangst. De weinige exemplaren die worden aangevoerd zijn eerder aan de kleine kant. (gw)

VISMIJN OOSTENDE

Wegtransport
Scheepstransport
Spoortransport
Luchttransport

van Noord- tot Zuid Europa
ferrydiensten over het Kanaal
op internationaal net
met de nabije luchthaven

YOUR GATEWAY TO EUROPE

EVO (Exploitatie Vismijn Oostende) richt zich vooral naar een kwaliteitsmarkt:
gekoelde opslagplaatsen, automatisch sorteren, ondersteuning koeltransporten, vlugge distributie, elektronisch veilen op verschillende veilingen en thuishoplen zijn onze troeven voor uw kwaliteit

Voor meer inlichtingen : Administratie Vismijn Oostende :

Tel.: 059/32.34.12 - 059/33.90.90 - 059/33.90.99 - Fax : 059/32.05.82

e-mail : info@vismijnoostende.be

Permanentie info aanlandingen : Tel. : 059/51.86.34

TransEuropa Ferries start met passagierslijn Oostende-Ramsgate

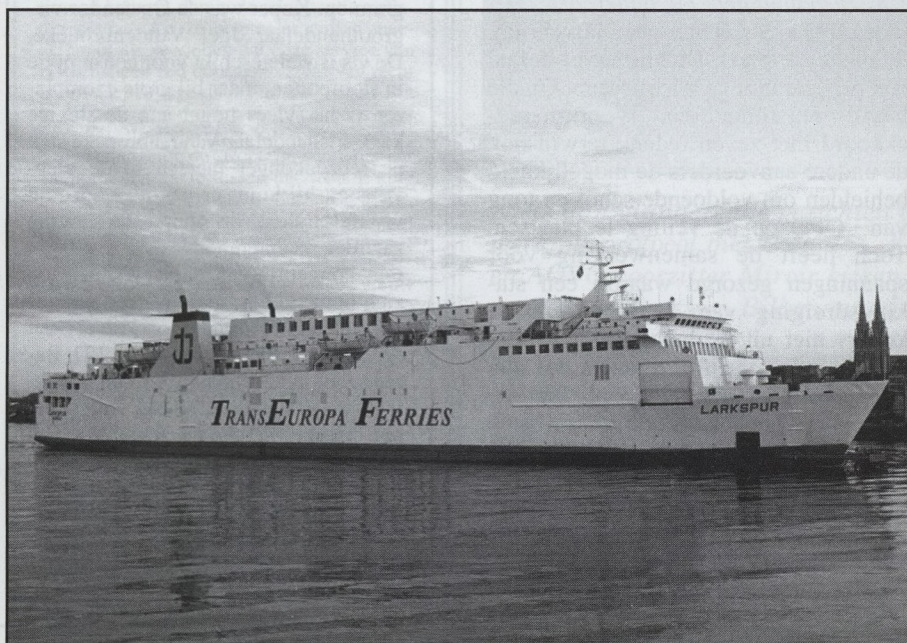
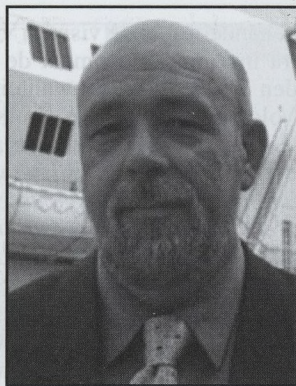
Deze maand gaat er opnieuw een vaste passagierslijn van start tussen Oostende en Ramsgate. Op 20 juli begint TransEuropa Ferries (TEF) met twee dagelijkse overtochten in beide richtingen met de ferryschepen Larkspur en Oleander. De Sloveens-Britse rederij wil in de komende twaalf tot vijftien maanden 100.000 voertuigen

en 300.000 passagiers transporteren.

TEF KWAM ZES JAAR geleden naar Oostende om er met groeiende succes de vrachtlijn Oostende-Ramsgate op te starten en heeft intussen al zes roschepen in de vaart met tien afvaarten per dag. Daar kwamen nog vier verbindingen naar Ipswich bij en werd het vaarschema uitgebreid met een vrachtlijn op Killingholme. Begeleide vracht

maakt 85% van de omzet van de maatschappij uit.

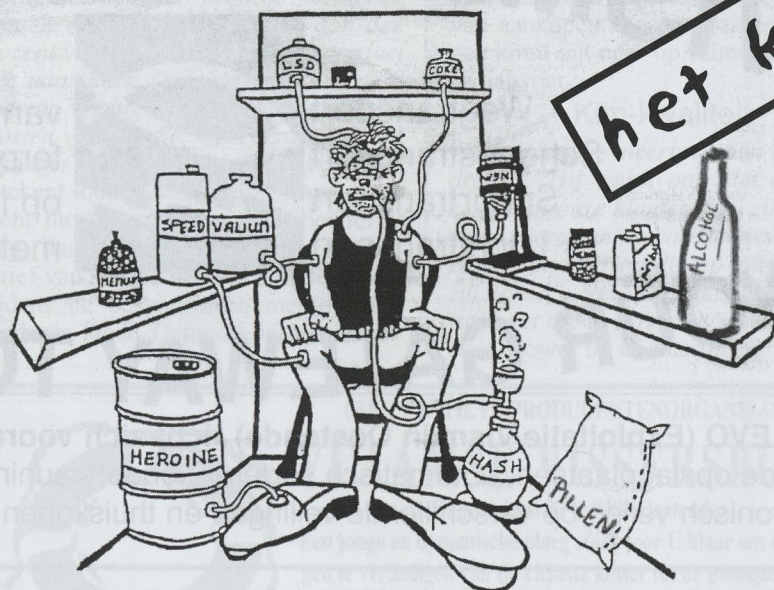
De Larkspur (foto) en de Oleander zullen tussen 1 en 7 uur 's nachts. Elke afvaart biedt plaats aan veertig auto's, caravans, motoren of mobilhomes. Voetgangers en autocars worden voorlopig geweerd, een beslissing die genomen werd na een marktonderzoek. TEF werkt met een internetboekstelsel dat vroeger boekers een voordelige prijs aanbiedt. De tarieven werden echter nog niet bekendgemaakt. TEF kijkt nog even de kat uit de boom tot de concurrentie in Calais de zomertarieven publiceert. General manager van TEF, Dominique Penel (foto), zegt dat de prijzen voor de vier uren durende overtocht concurrentieel zullen zijn. Hij voorziet voor passagiersschepen een gemiddelde bezettingsgraad van 65 procent. Na de verdwijning van de RMT in februari 1997 heeft Hoverspeed de passagierstrafiek tussen Oostende en Ramsgate niet in leven kunnen houden. TEF tracht dat hiaat nu opnieuw in te vullen en wordt daarbij geholpen door de sterke Britse pond.

Nieuwe vleugels Zeemanstehuis Godtschalck in gebruik genomen

Het was niet minister Marie Arena, maar de alomtegenwoordige vicepremier Johan Vande Lanotte die de twee nieuwe vleugels van het Zeemanstehuis Godtschalck in Bredene tijdens de pre-electorale periode officieel kwam openen. De nieuwe vleugels, links en rechts toegevoegd aan het bestaande gebouw uit 1925, hebben twee verdiepingen waarin de bewoners een nieuw onderkomen krijgen. Door de noodzakelijke aanpassingswerken, om aan de comfortnormen voor bejaardenhuizen te voldoen, kon ook het aantal plaatsen voor residenten verhoogd worden van 50 tot 75. De moderniseringswerken zullen tegen april volgend jaar volledig voltooid zijn. Het totale project kost de federale overheid vijf miljoen euro. Ter gelegenheid van de opening werd een feestje gebouwd voor de bejaarden die op deze zonnige dag tot 's avonds konden genieten van een barbecue en muzikale animatie op gazon voor het tehuis.

Wil je ermee breken?

het kan!

SOS-zelfhulpgroepen voor mensen met verslavingsproblemen. Wekelijkse vergaderingen in Blankenberge, Brugge, Antwerpen, Kortrijk, Menen, Oostende, Roeselare, Rumbeke en Gent.

Info? Tel.: 0474 745 715
 Website: www.soszelfhulpgroepen.be
 E-mail: soszelfhulpgroepen@hotmail.com

Oude zeesluis in 2005 weer geopend voor visserij?

Zeebrugge — Midden 2005 zou naar verluidt de "Visartsluis" of "Oude zeesluis" weer gebruikt worden door visserij-schepen. Die moeten dan geen gebruik meer maken van de "Pierre Vandammesluis" of "Grote zeesluis". De maatregel zou het probleem van de lange wachttijden aan deze intens gebruikte zeesluis beperken.

DE VISARTSLUIS KAN NOG werken als de zuidelijke spoorbrug aangepast en hersteld wordt. Schepen tot 10.000 ton (visserijvaartuigen, kustschepen en binnenvaart) kunnen er dan versast worden via het Boudewijnkanaal. Vooraleer het zover is, moet echter nog heel wat voorbereidend werk uitgevoerd worden. Gezien de beperkte terreinen in de westelijke voorhaven en de vraag naar tijgebonden terreinen voor shortseadiensten is er daarenboven een voorstel een tijzone te maken in de westelijke achterhaven door de Visartsluis te ontmantelen en een deel van het Boudewijnkanaal tijgebonden te maken. Het plan vergt nog veel oplossingen voor

trein, tram, weg-, fiets- en voetgangersverkeer, de veiligheid tegenover de zee, verzilting en de kostprijs voor de nodige infrastructuur

Geschiedenis

De Visartsluis werd in 1907 gebouwd (lengte: 255m tussen de deuren, breedte: 19,70m, waterdiepte in de sluis tussen 5,50 m en 9,00 m).

In de Gentse gemeenteraad had schepen August De Maere in 1865 een plan opgesteld waarin Gent via een kanaal zou verbonden worden met Terneuzen en Heist. Het werd niets.

In 1875 zette De Maere zich in om Brugge rechtstreeks te verbinden met de zee. Deze keer kreeg hij steun. De Brugse politici brachten een volksbeweging op gang waarbij iedere Bruggeling zich betrokken voelde. Twee namen komen steeds op de voorgrond: Burgemeester Amedée Visart en de atheneumleraar Julius Sabbe.

Het duurde twintig jaren (1875-1895) vooraleer de sluis er kwam. Op 4 november 1892 werd het plan goedgekeurd. Dat voorzag een binnenhaven in Brugge en een snelhaven aan de kust, beide verbonden door een kanaal. Op 23

augustus 1895 keurden de kamerleden het project goed.

De haven, bestaande uit môle, sluis, dokken in Zeebrugge en Brugge werd in 1907 ingehuldigd door Koning Leopold II. Het stoomschip "Melifont" op de lijndienst Zeebrugge-Hull was het eerste schip dat de sluis gebruikte. (dh)

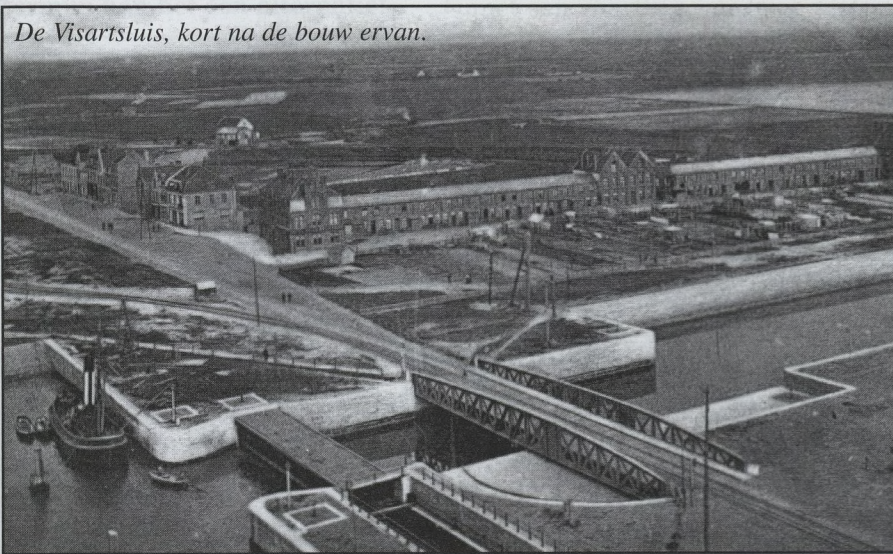
Oude vismijnkaai opnieuw in gebruik

In de gewezen vismijn van Zeebrugge heerst nog altijd dat stukje nostalgie, vol herinneringen aan de tijd van toen. De drukte, de vissersboten die er kwamen aanleggen en hun vangst naar de vismijn brachten, de kopers en de mensen die belangstelling hadden voor een wereld die hen totaal onbekend was...

'Toch kan,' zo vertelt Directeur Johan Vandersteen van de Zeebrugse Visveiling, 'de kaai aan de oude vismijn nog altijd door de visserijvaartuigen gebruikt worden als schuil- en overnachtingshaven. Men kan het kadedeelte begrepen tussen het begin van de vismijn-west over een lengte van 50m, gebruiken om de lading vis te lossen in de vooravond en dit na afspraak met de directie van de ZV.

Electriciteit en water zijn ter beschikking. Vaartuigen die daar lossen en hun vis in veiling van de ZV brengen, betalen geen kosten. Verkoopt men de lading vis ergens anders dan zijn er wel kosten te betalen en dit volgens het vismijnreglement. Met dit initiatief wil men het schuilen en lossen in bepaalde omstandigheden gemakkelijk maken voor de vissers.(dh)

De Visartsluis, kort na de bouw ervan.

Alle dieselmotoren:

Leveren, plaatsen, revisie en herstelling
Leveren en plaatsen van keerkoppelingen,
waterpompen en compressoren e.a.
Opgieten van motoren met Chockfast
DROOGDOK
Schroeven en schroefassen
Las- en leidingwerk

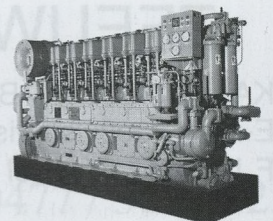
Bureel - werkplaatsen:

Boomkorstraat 7/8 - 8380 Zeebrugge
Tel. 050/ 54 51 78 - Fax 050/ 55 03 67

24 u / 24 u. 0477 / 41 20 93

Scheepsdiesel Service

SDS n.v.

Verbouwing bestuursgebouw start na de zomer

Zoals eind vorig jaar aangekondigd (1) zal het bestuursgebouw van de Oostendse vismijn totaal heringericht worden. De start van de werken was aanvankelijk voorzien voor februari, maar het uitblijven van de bouwvergunning zorgde voor een ferme vertraging.

Intussen beschikt de bouwheer, AG Haven Oostende (2), over de vereiste vergunning en voorziet de start van de werken in het najaar.

Op het gelijkvloers krijgt AG Vismijn Oostende zijn kantoren. De kantine blijft in haar huidige vorm behouden. Op de eerste verdieping komt het hoofdkantoor van de Afdeling Scheepvaartbegeleiding van het departement AWZ dat zich nu in Zeebrugge bevindt. Wegens plaatsgebrek moest naar een andere vestiging uitgekeken worden en het directoraat heeft voor Oostende gekozen. De verdiepingen zullen bereikbaar zijn met een lift.

Bovenop de eerste verdieping komt een glazen bovenbouw waar de maritieme verkeersbegeleiding (Port Control) een

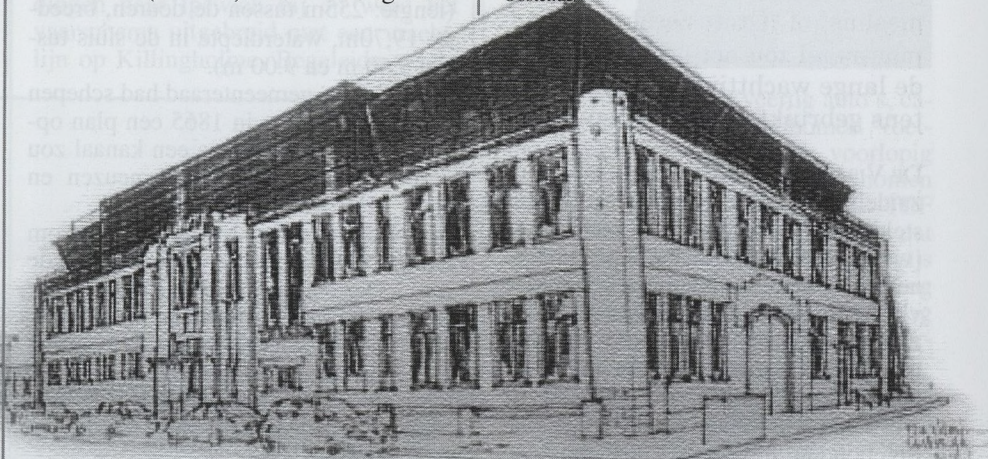
onderkomen krijgt. Alle in- en uitgaande scheepvaartverkeer van de Oostendse haven wordt van hieruit opgevolgd. De Afdeling Scheepvaartbegeleiding is als Search and Rescue (SAR) ook belast met de coördinatie van reddingsoperaties op zee en de exploitatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatie Centrum (MRCC). Het werkgebied

strekt zich uit over de volledige Belgische Exclusieve Economische Zone. Dat is een relatief kleine gedeelte van de Noordzee, maar ook de drukste bevaren regio ter wereld.

Indien de verbouwingen effectief in het najaar van start gaan, zullen de werken begin volgend jaar klaar zijn. (gw)

(1) HVB nr. 12, 5 december 2003

(2) De stad Oostende heeft het gebouw mits een erfpachtovereenkomst doorgeschoven naar AG Haven Oostende/

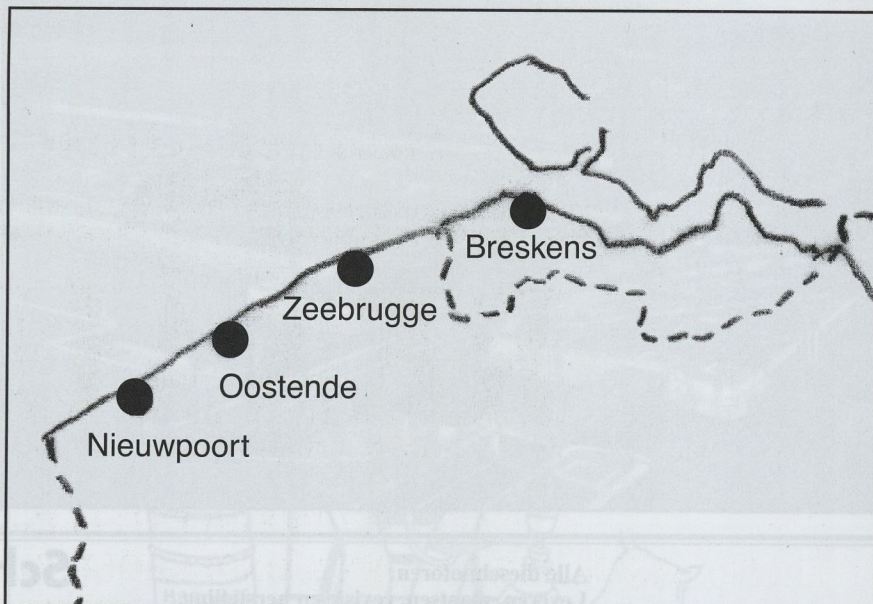

De tekening geeft een indruk hoe het bestuursgebouw er na de verbouwing zal uitzien. Aan de gevelarchitectuur zoals de Gentse architect Minnaar het gebouw in 1912 tekende (en dat pas in 1934 ingehuldigd werd) blijft behouden.

EEN ALTERNATIEF

Breskens als Uw aanvoerplaats geeft U de volgende voordelen:

- * Lage vaste mijnkosten;
- * Hoge opbrengst voor Uw GEHELE vangst door kopers voor zowel de Belgische versmarkt als de Nederlandse vers- en fileermarkt;
- * Zeer hoge servicegraad
- * Vervoer vanuit elke aanvoerhaven;
- * Dagelijkse visverkoop;
- * Groot lokaal handelarenbestand, zowel groot- als kleinhandel.

Probeert u het eens en u zult versteld staan van Uw meeropbrengst

ZEEUWSE VISVEILING BRESKENS NV

KAAL 1, 4511 RC BRESKENS tel: (+31) 117 3 81 634, fax: (+31) 117 382 303

E-mail: zeeuwse-vis@zeelandnet.nl

F. Lokerse privé tel (+31) 117 38 0685 of (+31) 651 314 190

Z.70 Marleen omgebouwd voor kortlijnvisserij

OP VOORSTEL VAN milieuminister Jef Tavernier keurde de uittredende Vlaamse Regering op de valreep nog een vrij belangrijke subsidie voor een alternatief visserijproject goed. Het gaat om 796.000 euro (32 miljoen frank) die toegewezen wordt aan de Rederscentrale voor haar onderzoek naar vernieuwende en duurzame visserijtechnieken, omschreven als een milieu- en visvriendelijk project met kortlijnen. Het project valt onder het Europees programma 2000-2006 waardoor Europa de helft van de subsidie bijpast.

AAN DE HAND VAN het project dat de Rederscentrale indiende wordt een selectieve visserijmethode uitgetest met als bedoeling met een minimum aan energiekosten selectiever vis boven te halen. Op termijn kan het een alternatief

bieden voor het vissen met sleepnetten. In sommige kringen wordt daar zeer ongelooftwaardig op gereageerd. *"Het was in de eerste plaats een poging om de driemijlszone, een verwezelijking van de groenen, open te breken"*, werd ons gezegd.

"Met deze financiële steun kunnen de vissers op zoek gaan naar een manier van vissen die energie-vriendelijker en visvriendelijker is", luidt het in het officiële persbericht. In feite gaat het om de uitrusting van een vaartuig dat gedurende twee jaar met kortlijnen gaat vissen. Het gekozen werd voor een eurokotter ligt het voor de hand dat hoofdzakelijk binnen de twaalfmijlszone zal geëxperimenteerd worden. De verkoop van de vangsten loopt via de vismijn.

Eigenlijk werd het project reeds in oktober vorig jaar door de Vlaamse Raad goedgekeurd, nadat twee jaar geleden al een gelijkaardig project, maar dan met een vaartuig waarmee niet

mocht gevestigd worden binnen de driemijlszone, geen doorgang vond. Het dossier en het financieel plan moesten aan die situatie aangepast worden, ook omdat het toen voorgestelde vaartuig, de

Scheepsdiesel

RENAUD

BVBA Vantorre - Devinck

ALLE SCHEEPSHERSTELLINGEN

PLAATSEN, HERSTELLEN & ONDERHOUD VAN DIESELMOTOREN
(ZOWEL MARINE- ALS INDUSTRIEMOTOREN)

KRAANVERHUUR

MAGAZIJN MET RUIM ASSORTIMENT WISSELSTUKKEN

H. Baelskaai 8, 8400 Oostende

Tel.: 059/32 28 75 - - Fax 059/ 32 56 59 - MOBIL: 0477 / 362 562.

Z.79 *Vertrouwen*, ondertussen doorverkocht is. De zoektocht naar een ander vaartuig kwam uit op de eurokotter Z.70 *Marleen* (een zusterschip van de Z.79) van de Oostendse Rederij Ishtar BVBA met Willy Versluys als zaakvoeder. De rederij stelt het vaartuig met bemanning voor een periode van 360 projectdagen ter beschikking. Het project loopt tot augustus 2006, maar na zes maanden volgt een eerste evaluatie.

"Ik heb inderdaad voorgesteld om de Z.70 beschikbaar te stellen omdat alternatieven voor de boomkvisserij mij niet onberoerd laten. Ik ben constant op zoek naar duurzame en brandstofbesparende selectieve vistechnieken. De aanpassing van de Z.70 is trouwens al gestart. Het vaartuig is ontdaan van zijn boomkorstokken want binnen het project mag geen andere visserij toegepast worden. De Z.70 is ook hermeten en valt nu in de categorie vaartuigen van minder dan 70 brutoton waardoor het ook binnen de driemijlszone kan vissen", zegt Willy Versluys. *"Het is echter niet de bedoeling om enkel binnen die zone te vissen.*

Het experiment met de kortlijnvisserij gebeurt natuurlijk ook buiten de driemijlszone. Op de plaatsen waar voldoende vis zit zal vooral uitgezocht worden met welk aas en welke haak de beste resultaten haalbaar zijn."

Een stuurgroep die minstens om de vier maanden vergadert zal het

Minister Jef Tavernier en running mate Rita Brauwens uit Brugge steken bij hun nachtelijk bezoek aan de Oostendse vismijn de handen uit de mouwen.

project begeleiden. De stuurgroep bestaat uit de promotor (Rederscentrale), vertegenwoordigers van de Dienst Zeevisserij, het Departement Zeevisserij en drie reders uit de verschillende vlootsegmenten. De vertegenwoordiger van de milieuvereniging werd uit het oorspronkelijke ontwerp geschrapt.

Een week voor de verkiezingen bracht Vlaamse minister Jef Tavernier nog een nachtelijk bezoek aan de Oostendse vismijn met de bedoeling eigenhandig wat vis te sorteren en enige toelichting te verstrekken over de subsidie en het project. De media lieten het echter afweten.

Hoe werkt vissen met kortlijnen?

Een vaartuig dat vist met kortlijnen gaat voor anker op een plaats waar visconcentraties werden opgemerkt. Die concentraties zijn vaak niet groter dan enkele honderden vierkante meters. Kleine eilandjes met een grote vispopulatie komen veelvuldig voor en de vissen die zich daar bevinden vallen doorgaans onder de doelsoorten van het project met de kortlijnen. Een tiental gequoteerde doelsoorten (tong, pladijs, kabeljauw, wijting, schar, rog, tarbot en bot) en een viertal niet-gequoteerde soorten (baars, zeebrasem, steenbolk en paling) komen voor deze

alternatieve visserij in aanmerking.

Een kortlijn is vistuig dat tussen de 5 en 50 haakjes bevat. Dergelijke lijnen zijn gemakkelijk stockeerbaar en kunnen aan elkaar gekoppeld worden om zo een set te vormen. De doelsoort is bepalend voor het soort haken, het aas en de afstand tussen de haken en de sets. De sets kortlijnen zijn niet in de handel beschikbaar, maar kunnen op bestelling gamaakt worden door bijvoorbeeld de Vlaamse Visserijcoöperatie. Het vissen met kortlijnen bestaat

erin dat gewerkt wordt met setjes haken van 3 tot 6 meter die gemakkelijk aan elkaar kunnen gekoppeld worden tot een maximum lengte van ongeveer honderd meter. In de praktijk zal, afhankelijk van de doelsoort, gebruik gemaakt worden van kortere sets. De sets worden bevestigd op een lijn die gevierd en gehaald wordt met een automatisch of manueel bediende haspel. De verbinding met het vaartuig en een set kortlijnen blijft behouden. Per set moeten er dan ook twee haspels aanwezig zijn. De minimumlengte van de schietlijnen bedraagt 300

meter. De haalsnelheid mag niet meer dan een meter per seconde bedragen. Een gewoon type van elektrische haspel met vooruit en achteruit volstaat. Jiggers zijn natuurlijk bruikbaar als haal- en vier-systeem, maar niet noodzakelijk. De aanwezigheid van een paar jiggers op het proefvaartuig is echter wenselijk. Deze kunnen ingezet worden

om op zeebaars (zie daarover ook de reportage elders in dit blad) of makreel te vissen.

Het vaartuig dat de visserij beoefent zet twee ankers uit en bevist een zone met een breedte van 300 meter. Er wordt steeds gewerkt bij stroming. De ankers liggen 300 tot 500 meter uit elkaar. De sets worden met tussenruimtes van 10 tot 50 meter aangebracht naargelang de doelsoort.

Zodra het vaartuig verankerd is, wordt een set geaasde kortlijnen naar de bodem gevierd. Het vaartuig maakt telkens een kleine verplaatsing en laat de schietlijnen verder vieren, zet nieuwe ankers en nieuwe sets uit.

De kortlijnen blijven niet langer dan een half uur op de bodem rusten. In sommige gevallen worden de lijnen al na enkele minuten gehaald. Bij het inhalen worden de kortlijnen van de opgehaalde set afgekoppeld en met de vangst aan boord gehaald. Dan volgt het onthaken van de vis en de teruggooi van de kleine exemplaren. De overlevingskansen van ondermaatse exemplaren is groot, zelfs voor vis met een zwemblaas (kabeljauw). Bij voldoende vangst gaat de visserij op dezelfde plaats door, bij onvoldoende productie zoekt de schipper een nieuwe locatie op. Om productief te vissen moeten er

steeds voldoende geaasde sets klaarliggen. Het vissen duurt ongeveer vier uur. Gedurende de twee uur bij stil water wordt de vis gegut, gewassen en opgeslagen.

Rederscentrale vergadert

Op dinsdag 29 juni gaat de jaarlijkse statutaire algemene vergadering van de Rederscentrale door. Dit jaar komen de reders bijeen in de vergaderzaal van het Fort Napoleon te Oostende. Om 10,30 is het de beurt aan de Rederscentrale CV en om 11 uur gaat het over de balans en de perspectieven van de Rederscentrale vzw.

De patroonsorganisatie herbergt inderdaad twee verschillende juridische entiteiten? De ene is verantwoordelijk voor de opvang van vis waarvoor geen valabele koper gevonden wordt, de andere is de belangenorganisatie van de reders.

Minder vis in Boulogne

Tijdens de periode januari-maart werd 17 procent minder vis aangevoerd in de haven van Boulogne.

Vorig jaar leverde het eerste kwartaal een aanvoer van 13.667 ton op, dit jaar was dat slechts 11.325 ton. De omzet daalde met 10 procent van 27,6 miljoen euro vorig jaar tot 25 miljoen euro dit jaar.

Wij vernamen het overlijden van de gewezen Nieuwpoortse reder Albert Legein, echtgenoot van Gabriella Verfaillie. De begrafenis greep plaats op 19 mei.

'Nu is polemiek en interne kritiek een onderdeel van het vrije maatschappelijke debat en laten we dat vooral zo houden (...).'

Yves Desmet in De Morgen, 22.06.04.

'Ook wij hebben een kotter die op papier 2000 pk kan draaien,

maar dat wil niet zeggen dat wij die ook effectief gebruiken. In de nabije toekomst zullen we onze pk's officieel mogen optrekken naar 1500 pk en dan zijn we er klaar voor.'

Johan Hennaert, elders in HVB

'Wij moeten minder schullen vangen en zijn dus verplicht alle schullen, die bij de tong in de netten zitten terug te gooien.'

Het Nieuwsblad 14.05.04

'Het ellendige van politieke grappen is dat ze soms minister worden.'

(W. van Broeckhoven.)

'Blijkbaar slaagt de overheid er niet in om tijdig en conform de Europese normen lokale maatregelen te treffen, zoals dit blijkbaar wel kan bij sommige andere Europese partners, zoals onze Nederlandse burenen.'

Roland Crabbé, elders in HVB

'Alsmaar aan je tafel zitten boekjes schrijven, terwijl het leven langs je ramen voorbij waait, dat je nu denkt: was maar liever gaan leven in plaats van te schrijven over het leven. Een schrijver maakt niks mee. Zijn avontuur vindt plaats op papier.'

Auteur Jeroen Brouwers in Knack

'De vissers hebben het tegenwoordig moeilijk en vragen zich af wat de toekomst brengen zal. De sector krijgt steeds meer af te rekenen met de concurrentie van geïmporteerde vissoorten.'

André de Zaeyer, elders in HVB.

'Wat bezielt de "federale minister van de Noordzee" om zich te laten verleiden tot het voeren van platte rioolpolitiek in een tijdschrift zoals "Knack"??'

Luc Corbisier in de RC

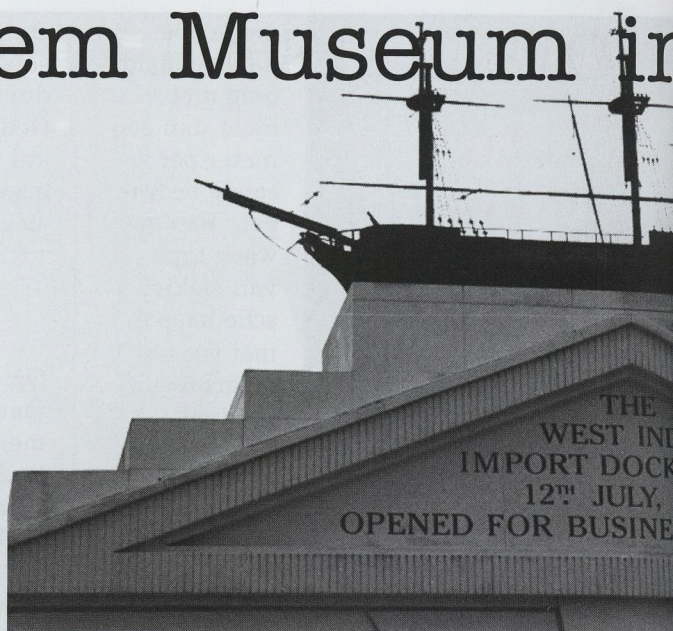
'De toekomst kun je niet voorspellen met het povere handvat van de kortzichtigheid, maar moet je zelf maken met de moed van de droom, de inspiratie van het inzicht en de creativiteit van het toeval.'

Marc Van de Voorde in De Morgen.

'Verliefd zijn is als in je broek doen. Iedereen ziet het aan je, maar jij alleen voelt die warme gloed.'

(anoniem)

Maritiem Museum in

OP 10 JUNI OPENDE de Britse koningin Elisabeth het nieuwe maritiem museum in het oude Londense havengebied ten oosten van de Tower Bridge, alom bekend als de Docklands. Het museum aan de West India Quay, bekend als de 'Blood Alley', is ondergebracht in een 19de eeuwse opslagplaats voor exotische goederen, suiker, koffie, rum en katoen. Het museum ligt vlakbij het West India Import Dock dat in 1802 in gebruik werd genomen.

Met verlaten fabrieken en opslagplaatsen, en nauwelijks bewoond, bood het gebied een troosteloze aanblik. Tussen 1983 en 1987 verzezen de eerste eenvoudige kantoorgebouwen op de gesaneerde gronden. De luxueuze buildings, afgewerkt met graniet en marmer zijn van latere datum. Ook vandaag worden nog steeds wolkenkrabbers opgetrokken. Het hoogste gebouw, The Needle, is 244 meter hoog. In tweehonderd jaar oude stapelhuizen, door de Royal Commission on Historic Monuments of Engeland omschreven als een van de belangrijkste monumenten van de 'European economic power', wordt de lange geschiedenis van de haven van Londen getoond. Het museumverhaal start met de komst van de

N.V. HOSTYN

De zaak langs de Belgische kust waar de visserij terecht kan voor alle sanitaire en verwarmingsproblemen

Voor een vlugge bediening!

Fortstraat 27, Costende - Bruggelaan 12, Bredene

Tel.: 059 / 32 31 80 - Fax: 059 / 32 47 28

Londense Docklands

Romeinen over de transformatie van het verpauperde havengebied tot de bouw van de Canary Wharf met zijn piekende businessbuildings. De expositie is opgesteld op vier verdiepingen, met inbegrip van de uitgegraven kelders. De aankoop en conservering met behoud van de originele structuur van het complex heeft 8,5 miljoen pond gevegd (ca 500 miljoen oude Belgische frank.), de opstelling van de museumstukken en de bezoekersfaciliteiten niet inbegrepen (5,5 miljoen pond). De museumcollectie bevat duizenden voorwerpen, plannen, foto's en prenten over de geschiedenis en de vernieling van haveninstallaties tijdens de tweede wereldoorlog. Ook het verzet van de vele duizenden dokwerkers tegen de plannen van de London Docklands Development Corporation (1981) werd aangrijpend in beeld gebracht. (gw)

SKB - Life Saving Equipment nv

Maatschappelijke zetel:
Royerssluiskaai 48
B-2030 Antwerpen
Tel.: 03/ 201 89 70
Fax : 03/ 201 89 71

E-mail naar
skb.lse.ost.@village.uu.net.be

Afdeling Kust
H. Baelskaai 8A
B-8400 Oostende
Tel.: 059/ 33 96 00
Fax: 059/ 33 96 01

reddingsvesten - reddingsboeien - drijvende toestellen - valschermsignalen - stakellichten - man.o.boordlichten - noodzenders Locat - radio Beacon - reddingsvlotten: RFD, Elliot, Viking, Zodiac, Autoflug, Bombard, Avon, Callegari, Servaux, Mitsubishi, Soniform - nazicht brandblusapparaten.

- ERKEND SERVICESTATION -

VERANTWOORDELIJKE VOOR DE KUST: A. VAN DURME. TEL.: (0475 25 88 02.

DE LAATSTE VUURTORENWACHTER

Voor mensen met een kwak hart en een wak karakter

Primeur: de nieuwe Vlaamse regering

Het Visserijblad is er trots op u als eerste medium de spiksplinternieuwe Vlaamse regering voor te stellen, nog vooraleer formateur Leterme (ACW) ze allemaal op een rijtje heeft. Het nieuwe gouvernement zal — uiteraard om de concurrentiekracht van de ondernemingen te beschermen — gedownsized worden tot drie *Ministers van Respect*. En omdat de mensen vroeger meer *Respect* hadden, zal deze regering de klok dan ook kordaat terugdraaien tot de tijd dat Berten Rodenbach in Roeselare nog rondliep met een vogel in zijn hand. Het groot seminarie van die stad krijgt tegelijk het statuut van universiteit van *Respect* zodat het onderwijspeil in Vlaanderen als het ware opgehemeld wordt tot een aparte creatieve economie met almachtige dimensies. Naar verluidt zou de heer Dehaene (ACW) geweigerd hebben de verantwoordelijkheid op te nemen van het nieuwe ministerie van '*Respect* voor de Rederscentrale'. Volgens deze excellentie zouden daarin immers teveel schijnvoorzitters zetelen.

De nieuwe ploeg verklaarde in koor dat ze het Vlaams Blok niet nodig heeft om de sociale verworvenheden met de grond gelijk te maken. De Democratie is perfect in staat die taak zelf uit te voeren, aldus vice-premier van *Respect*, de burger die zichzelf zeer terecht Bourgeois noemt (uiterst rechts op de photo). Die photo laat op de achtergrond ook duidelijk zien hoe de fascistische oppositie in het parlement haar *Respect* voor de nieuwe situatie nauwelijks kan verbergen.

Personeelsfeest 50 jaar Morubel in Oostende

50 jaar geleden werd de vennootschap "La Morue Belge", het huidige Morubel, opgericht. Ter gelegenheid van het halfeeuwfeest kregen de meer dan honderd personeelsleden en hun gezinsleden een geanimeerde familiedag aangeboden in het openluchtcentrum Duin en Zee. Met attracties voor jong en oud en goed gevulde tafels met spijs en drank zorgden voor een erg geapprecieerde middag. Als klapper werden de aanwezigen 's avonds getraceerd op een verrassingsact dat uiteindelijk een optreden van Sergio en Xandee als Touch of Joy bleken te zijn. In zijn toespraak dankte algemeen directeur Eric Maas het personeel voor de inzet waardoor de productie in enkele jaren kon opgetrokken worden van 4.000 ton naar 10.000 ton. Directeur Maas kondigde aan dat de lat dit jaar op een omzet van 17.000 ton wordt gelegd. Het Oostendse bedrijf is nu een dochter van Heiploeg Shellfish International uit het Nederlandse Zoutkamp. Over het jarige bedrijf brachten we een uitgebreid verslag in de vorige editie van HVB.

EU-commissaris Fischler gaat met met pensioen

Franz Fischler (58), Europees commissaris voor Landbouw en Visserij, gaat in oktober met pensioen. De Oostenrijker werd in 1994 voor een eerste ambtstermijn aangesteld als EU-commissaris en mocht vijf jaar later onder Commissievoorzitter Prodi in functie blijven. Fischler wordt opgevolgd door Sandra Kalniete (51) uit Letland. Kalniete (foto) werd op 22 december 1952 geboren nabij Tomsk in Siberie en tijdens het Sovjet-regime met haar ouders gedeporteerd. Zij is kunsthistorica van opleiding en volgde internationale studies in Genève en Leeds. Momenteel is ze minister van Buitenlandse zaken in Letland.

Sandra Kalniete volgt Franz Fischler op

Boekbesprekingen

Frank Neyts

Van Holland naar Amerika

Bij Walburg Pers verscheen zopas het boekje *"Holland Amerika Lijn. Beknopte geschiedenis van een rederij"*. Het werd geschreven door Nico Guns naar aanleiding van de opening van van de semi-permanente tentoonstelling over de Holland Amerika Lijn in het Maritiem Museum Rotterdam. Het verhaal van de Holland Amerika Lijn leest als een jongensboek. Meer dan een eeuw was Rotterdam de thuishaven van de rederij en bepaalden de drijvende paleizen met hun geel-groen-witte schoorstenen aan de Wilhelminakade het beeld van de Maasstad. Vanaf de oprichting in 1873 tot heden verscheepte de HAL-vloot miljoenen passagiers en een kleine miljard ton aan lading. En nog steeds spreekt de legendarische rederij, die uitgroeide tot een internationaal vermaard cruisebedrijf, tot de verbeelding van velen. De geschiedenis van de onderneming kent vele hoogte- en dieptepunten, die in het boek beknopt en boeiend worden beschreven. Maar ook actuele ontwikkelingen werden niet vergeten. Zo konigde de HAL aan in Rotterdam weer een kantoor te zullen openen om de Europese markt te bedienen, en besloot de gemeente Rotterdam recentelijk dat de "Rotterdam" een ligplaats krijgt tegenover de Euromast.

"Holland Amerika Lijn. Beknopte geschiedenis van een rederij" (ISBN

90.5730.311.6) telt 120 pagina's en heel wat prachtige illustraties. Het boekje kost 16.95 euro. Aanschaffen kan via de boekhandel, of rechtstreeks bij Uitgeversmaatschappij Walburg Pers, Postbus 4159, 7200 BD Zuphen, Tel +31(0)575-510522, Fax +31(0)575-542289.

150 Jaar Katoen Natie

Bij Uitgeverij Lanno in Tiel verscheen onlangs het boek *"Katoen Natie 150 Jaar. Over olifanten, batterijen en andere mastodonten"*, deze uitgave als tweede deel van wat een trilogie moet worden. Vorig jaar verscheen immers het eerste deel, het laatste en derde deel staat voor volgend jaar op stapel. Net als bij Deel 1 wist auteur Greta Devos er ook nu weer een prachtig en buitengewoon interessant boek van te maken. De geschiedenis van Katoen Natie is meer dan alleen maar het verhaal van een succesvolle onderneming, het is meteen ook de geschiedenis van de haven van Antwerpen, de geschiedenis van de scheepvaart en de geschiedenis van de behandelingstechnieken. Greta Devos wist met haar tekst een evenwicht te vinden tussen de talrijke aspecten die bij de goederenbehandeling komen kijken. Het zet de lezer aan om verder te lezen, en uiteindelijk toch een weg te vinden in de toch wel vrij ingewikkelde wereld van de havenuitbating.

Net als Deel 1 werd de recentste uitgave ook nu weer geïllustreerd met prachtige, meestal nooit eerder gepubliceerde foto's en reproducties van schilderijen. Wie na het eerste deel ook dit tweede deel aanschaf, zal meteen ook de aankoop van het derde deel budgetteren. Als ook dit deel van hetzelfde niveau blijkt zoals de twee eerste, dan zal de koper een waardevolle aanwinst hebben in zijn (maritieme) bibliotheek.

"Katoen Natie 150 Jaar. Deel 2. Over olifanten, batterijen en andere mastodonten" (ISBN 90-209-5337-0) telt 189 pagina's. Het boek werd op groot formaat en met harde kaft uitgegeven. Aanschaffen kan via de boekhandel, men telt er 45 euro voor neer.

Destijds het snelste

Uitgegeven voor de S.S. United States Foundation naar aanleiding van de vijftigste verjaardag van de maidentrip van dit prachtige lijnschip, is het boek *"SS United States: Fastest Ship in the World"* het product van een team gespecialiseerde maritieme schrijvers in samenwerking met toegewijde "United States"-enthousiastelingen. Het verhaal begint in 1952 en volgt de zeventienjarige briljante carrière van dit schip, dat ooit tot de meest geliefde schepen in de vaart behoorde. Tijdens die carrière werden alle verwachtingen in ruime mate overtroffen. Met het verwerven van de Blauwe Wimpel schreef het schip de snelste overtocht over de

Atlantische Oceaan, een eer dat ze tot op vandaag niet moest afstaan, op haar naam. Het is zoals het tijdschrift 'Punch' destijds schreef: "Na luide en wereldwijd aangekondigde unieke eigenschappen van een te bouwen schip, komt het min of meer als een ontgoocheling dat alle beweringen waar bleken te zijn".

Dit boek is een echt eerbetoon aan één van de bekendste schepen die er ooit gevaren hebben.

Zeker het aanschaffen waard !

"SS United States: Fastest Ship in the World" (ISBN 156311824-6) werd uitgegeven door Turner Publishing Company, Paducah, Kentucky, USA. Het boek, met harde kaft, telt 176 pagina's en werd uitgebreid geïllustreerd.

Aanschaffen kan bij Mainmast Books, 251 Copnor Road, Portsmouth PO3 5EE, UK. Tel +44(0)23.9264.5555, Fax +44(0)23.9269.5723, E-mail: sales@mainmastbooks.co.uk. U betaalt dan £24.95, exclusief P&P.

André Barbaix en Eddy Eneman publiceren "De Oostendse kustvissersvaartuigen na wereldoorlog 1940-1945"

In september verschijnt het fotoboek over *"De Oostendse kustvaartuigen na wereldoorlog 1940-1945"*. Het werd samengesteld door André Barbaix en Eddy Eneman. In het boek, uitgegeven door de Vriendenkring Noordzee-Aquarium Oostende vzw, worden meer dan tweehonderd kustscheepjes besproken.

André Barbaix, gewezen reder en schipper van het houten kustvaartuig O.31 Dennis en later werkzaam bij het Loodswezen, heeft jarenlang alle foto's en gegevens verzameld over de Oostendse kustvisserij. Mede-auteur is Eddy Eneman, al meer dan 25 jaar gids en promotor van het Noordzee-Aquarium. Het boek telt 217 pagina's op A4-formaat en bevat 137 kleur- en 289 zwartwitfoto's.

Bij voorinschrijving tot 15 juli kost het boek 31,5 euro, te betalen op rek. 280-070.62.09-86 van de Vriendenkring Noordzee-Aquarium met vermelding Boek Vissersvaartuigen. Het boek verschijnt op zaterdag 4 september en is te koop tijdens de Visserijfeesten voor de prijs van 35 euro en is nadien verkrijgbaar in het aquarium aan de Visserskaai waar de vooraf bestelde exemplaren ook kunnen afgehaald worden tijdens de openingsuren. Er verschijnt ook een beperkte en genummerde luxe-editie die 60 euro kost.

(Uit Het Visserijblad van vrijdag 30 juli 1954)

Zal men de Belgische Kustvisserij wurgen?

Benelux vrijheid op 17 maart?

Meer en meer hebben we de overtuiging opgedaan dat, sedert de visserij bij het ministerie van Landbouw is ondergebracht, deze tak van ons kustbedrijf aldaar aan zijn lot is overgelaten en overgeleverd wordt aan de bedrijvigheid van enkele invoerders en onze Benelux partners.

Wij hebben sedertdien ook de overtuiging opgedaan dat die ambtenaars weinig voelen voor ons bedrijf en er zich weinig of niet om bekommeren.

Van Nederlandse zijde maakt men van deze laksheid of liever onverschilligheid uitstekend gebruik in zoverre dat, wanneer we juist willen ingelicht zijn, we beter ons in Nederland dan in België kunnen inlichten.

Aldus vernemen we dat onze ambtenaars zelfs het driemaandelijks contingent dat toegekend is, niet meer zullen respecteren en dat men, niettegenstaande de betreuwenswaardige toestand van onze kustvisserij, zinnens is een aanvullend kwota toe te kennen. Het advies van de betrokken nijverheidsmilieu's wordt in de wind geslagen en het akkoord tussen België en Nederland ligt gereed om de volledige vrijmaking te bewerkstelligen. De regeringsverklaring van de huidige regering behelst de nochtans de herziening van het huidige Benelux akkoord en de bescherming van de visserij.

Zal eerste minister Van Acker dan niets doen om dit familiebedrijf te helpen dat door de ambtenaars van het ministerie van Landbouw genegeerd wordt?

Visseren en reders, achter

de schermen is men bezig met U in slaap te wiegen en men zal U binnenkort voor voldongen feiten stellen.

Het ogenblik is er om dubbel waakzaam te zijn, want het gevaar is groot en ... dringend de nood.

Pas is de huidige regering 4 maanden oud en ze schijnt reeds de visserij en in 't bijzonder de kustvisserij begraven te hebben.

(Uit Het Visserijblad van 30 juli 1954)

Hoe schade aan de garnaalstand voorkomen?

Volgens een voorzichtige schatting zouden de garnaalvisseren van Zeebrugge het vorige seizoen voor minstens 1 1/4 miljoen frank overboord gegooid hebben. Inderdaad, niet minder dan 5.000 Ton krabben en zeesterren werden terug in zee geworpen en deze parasieten werden aldus weer in staat gesteld hun onheilzaam werk tot schade van de garnalenstand voort te zetten. Te Zeebrugge werd door een firma een losplaats ingericht, waar de krabben en zeesterren die met de garnalen gevangen worden, kunnen afgeleverd worden. De bevoegde autoriteiten hebben geen enkel bezwaar tegen deze aflevering. De vissers kunnen zich aldus een ruime bijverdienste verschaffen door in plaats van de zeesterren en krabben overboord te werpen, deze los op het dek aan te voeren. De krabben en zeesterren behoeven niet apart gehouden te worden. Men betaalt er 8 fr. per mandje van 3 kg. voor. Deze manden worden voor het lossen door deze firma beschikbaar gesteld. Men behoeft niets

HET GEBEURDE

Redactie: Guido Walters

JAAR GELEDEN

Deze maandelijke rubriek is gebaseerd op HVB van 1954.

Uit Het Visserijblad van 9 juli 1954

Teken des tijds

De Z.756 De Vrede (bouwjaar 1945, kiel-lengte 17,90 m, 175 pk) werd heden donderdag te Zeebrugge openbaar verkocht voor de prijs van ... 160.000 fr. De definitieve verkoop werd uitgesteld tot later. Dit vaartuig heeft een geschatte waarde van meer dan 1.000.000 fr.

OOSTENDE		ZEEBRUGGE
21. Rederijkaal		Pakhuis 24
Tel. : 715.70		Stedelijke Vismijn
		Tel. : 841.21
Vlotkom Nieuwpoort		
Société Anonyme Internationale de T�l�graphie sans fil		
1901 - 1951		
50 JAAR ERVARING IN RADIOTOESTELLEN		
DRAADLOZE TELEFONIE		
ULTRA-SONORE DIEPTEMETERS		
<i>Alle Typen voor Alle Soorten van Schepen</i>		

De elite begrijpt het stemgedrag

PARLEMENTSVERKIEZINGEN ZIJN POLITIEKE HOOGDAGEN. Je ziet dat aan de mensen die zich, helemaal op z'n zondags, ter stembus begeven. Je ziet het aan de toenemende zenuwachtigheid bij de kandidaten, je ziet het aan het geld dat er tegenaan gegooid wordt, je ziet het aan de aandacht die de kranten ervoor hebben, je ziet het aan de ernst van de voor- en bijzitters in de stemlokalen. Je ziet het vooral aan de overdadige belangstelling die de televisie voor dat kiesgebeuren heeft.

Zelf doe ik daar soms lacherig om. Ik minimaliseer dan het belang van die verkiezingen. Ik wijs er dan op dat je bijvoorbeeld de directie van Ford niet kunt wegstemmen omdat die met duizenden banen aan de haal gaat.

Dat mag juist zijn, toch is dit verkiezingsmoment het enige waarop gewone mensen politieke beslissingsmacht in eigen handen hebben. Zij kunnen die ene dag effectieve machthebbers (namelijk degenen die over politieke macht beschikken) op een erkende, actieve, wettelijke manier afstraffen, belonen, omhoog tillen of kraken. Zij kunnen weliswaar de directie van Ford niet wegstemmen, maar ze kunnen wel de regering afstraffen die mee 'aan de macht' was toen Ford tot de liquidatie van die arbeidsplaatsen besloot.

De zondagse kleren die de mensen op zo'n verkiezingsdag aantrekken zijn dan ook niet misplaatst. Dit is immers de grote (en ook de enige) hoogdag van de parlementaire democratie waarop ze als actieve deelnemers uitgenodigd worden.

NAAR VERLUIDT IS er een tijd geweest dat die mensen hun stem een heel leven lang op dezelfde politieke partij uitbrachten. Wie in een katholiek nest geboren was, koos de rest van z'n leven voor de politieke kandidaten van de CVP. Had de wieg van deze boorling in een ander deel van het dorp gestaan dan had deze mens een leven lang op socialisten gestemd of op liberalen.

Dat is vandaag niet langer het geval. Wie vandaag voor groenen stemt zal er zijn hand niet voor omdraaien morgen voor roden, blauwen of gelen te kiezen. Wie gisteren nog zei de VLD te prefereren, kan vandaag teruggevonden worden in het kamp van de CD&V, de NVA of het Blok...

Oppervlakkige commentaren hebben het volop over 'zwevende' kiezers, over 'shoppende' politieke consumenten. De journalisten die deze verbloemende stukken schrijven wijten de gang van zaken aan het 'toenemende individualisme' van de burgers en aan de 'ontzuiling' waarbij middenveld en politiek uit elkaar gespeeld zouden zijn. Daarenboven zou politiek 'links' en 'rechts' niet meer bestaan.

Het zijn analyses die de toets van

de kritiek niet doorstaan. Het zijn commentaren die met de mode meewaaien en ze worden geschreven door journalisten die veel te dicht tegen de macht aanschurken om er oprecht over te berichten. Het is het soort analyses dat overmatig veel aandacht besteedt aan de 'verpakking', de 'vorm', de 'look', de 'perceptie', de 'consensus' en het 'imago'.

Het ernstige debat zou vervangen zijn door onschuldige televisiespelletjes waarin de politieke elite optreedt alsof het een bende conferenciers is. De kiezers oordelen dan zozeggd op het scherm wie goed 'overkomt' en beslissen zodoende of ze al dan niet stemmen voor deze of gene 'verpakking', 'vorm', 'look', 'perceptie', 'consensus' en 'imago'.

Al die begrippen zijn echter minder onschuldig dan de spelletjes waarin de politici opgevoerd worden. *Oppervlakkig als ze zijn, beletten die begrippen immers dat de mensen inzicht krijgen in de diepe oorzaken van hun situatie.* Méér zelfs, deze spektakelcultuur zorgt er op haar beurt weer voor dat je haast niemand meer te horen krijgt die wel onder het oppervlak kijkt.

Stel dat iemand inderdaad de vinger op de wonde legt. Wat kan die dan aanvangen met dergelijk inzicht dat eventueel wel correct is, maar buiten de consensus valt? Of buiten de perceptie? Of als mocht blijken dat dit correcte inzicht slecht is voor het imago? En hoe zouden we goede oplossingen kunnen vinden als

de oorzakelijke feiten niet meer geuit worden of niet gehoord?

Het gevolg? De elite van dit land begrijpt het stemgedrag van haar burgers niet meer. VLD-er Dirk Sterckx legde onlangs ter zake een verbluffende verklaring af: *'Er is nog altijd niemand die wetenschappelijk onderzocht heeft waarom Vlaams Blok-kiezers kiezen zoals ze kiezen. Ik ervaar dat als een groot gebrek. We hebben de mond vol over politieke marketing, maar de waarheid is dat we nauwelijks weten waarom iemand al dan niet op een partij stemt.'* (1)

Vlaanderen zou ontzuild zijn. Het is een verklaring die in alle toonaarden bezongen werd en wordt. Ben ik dan de enige die de foto's van SP.A-kandidaten heeft zien hangen in de Bond Moyson en in het ABVV? Heeft niemand dan ondervonden hoe paarse ministers 'gestuurd' werden door hun (CVP-benoemde) ambtenaren? De paarse regeringen lijken wel afleveringen van het Britse feuilleton *Yes prime Minister* te zijn. Heeft niemand erop gelet dat er nog steeds merkwaardig veel reclame gemaakt wordt voor CD&V-kandidaten in de onmiddellijke nabijheid van kloosters, parochiehuizen en katholieke scholen? Heeft niemand dan opgemerkt hoe het katholieke onderwijs, de katholieke ziekenhuizen, de katholieke zorgsector... gedurende vele jaren het straatverzet tegen de paarse regering georganiseerd hebben? Heeft niemand gezien dat de katholieke zuil tijdens die jaren méér

g van de kiezers niet meer...

WIJ WEL

betoogd, gestaakt en geprotesteerd heeft dan in al de jaren dat de CD&V (voorheen CVP) in de regering zat?

Het is niet dat de mensen uit die sectoren geen terechte eisen op tafel gelegd hebben. Maar terechte eisen waren er wellicht ook al toen de christen-democraten destijds de regering leidden. Toen hebben we die zuil in Vlaanderen niet zo verbeteren op straat mogen bezig zien.

Nog zo'n verklaring. Is de Vlaming een individualist geworden? Kan iemand me dan uitleggen waarom die individualisten hoe langer hoe meer op elkaar gaan lijken? waarom ze allen dezelfde films verkiesen en naar dezelfde televisieprogramma's kijken? waarom ze in dezelfde trainingspakken rondlopen? waarom we ze in de zomer allemaal op dezelfde stranden terugvinden? en waarom ze op de autosnelwegen in hetzelfde soort terreinwagens rijden? Het lijken me geen daden van individualisten te zijn.

Het stemlokaal als flipperkast

VERLEDEN JAAR KREEG de paarse regering van Verhofstadt vanwege de kiezers het niet verkeerd te begrijpen, enthousiaste signaal dat ze haar werk kon verder zetten. Nooit voorheen kreeg een zittende regering in dit land zo'n goed rapport mee naar huis. Nauwelijks een jaar later wordt paars door dezelfde kiezers naar huis gespeeld. Waarmee bewezen wordt dat de kiezers hun lot inderdaad niet meer aan een bepaalde politieke partij koppelen. Vraag is alleen nog hoe dat komt.

Het zou te maken hebben met 'perceptie': oppositieleider Leterme zou erin geslaagd zijn Vlaanderen voor te stellen als een ontwikkelingsland! Terwijl elkeen die door het raam kijkt kan zien dat dit hier een *overontwikkeld* land is. Of het zou te maken hebben met de 'consensus': de kiezers nemen het niet dat Verhofstadt en De Gucht vechten over de straatstenen rollen. Dat valt buiten de consensus en wordt dus afgestraft.

We kunnen dat controleren, want er waren tegelijk ook verkiezingen in andere EU-landen. Overal kibbelende premiers? Mocht dat niet het geval blijken te zijn, dan moet iemand me uitleggen waarom alle regeringspartijen overal in Europa deze verkiezingen verloren hebben. Waarom hebben tege-

lijk alle Eurosceptische partijen vooruitgang geboekt? Hebben al die eerste ministers dan, zoals Verhofstadt, op de valreep nog rap hun eigen 'imago' om zeep geholpen?

Als het kiesgedrag van de Vlamingen door ruziënde VLD'ers bepaald wordt, hoe zit dat dan in Frankrijk? Daar schrokken de journalisten zich nog niet zolang geleden te pletter toen ze moesten constateren dat de burgerlijke president het moest opnemen tegen de extreem-rechtse kandidaat Le Pen die door het volk onverwachts omhoog gestemd was. Waarna datzelfde volk in de volgende kiesronde Le Pen massaal weer naar beneden stemde. Of in Nederland. Daar stemde nog niet erg lang geleden een groot deel van het kiesvolk voor de extreem-rechtse partij van Pim Fortuyn. Enkele maanden later bleek uit een peiling dat dezelfde kiezers hun stem de volgende keer zouden geven aan de extreem linkse SP (die uit dezelfde wortels ontsproten is als de Belgische PvdA): in enkele maanden tijd zwaaide dat kiesvolk uit van uiterst rechts naar uiterst links! Wat wil dat zeggen?

De democratie kantelt

DE WAARHEID DIE UIT dit veralgemeende flipperkaststemmen tevoorschijn komt is politiek even schrikwekkend als eenvoudig: de kiezers weten niet meer wie ze moeten kiezen. Ze zien dat niemand erin slaagt de grote problemen van deze tijd op te lossen. Daar waar ze vroeger op de partij van hun ouders konden rekenen (of althans dachten dat te kunnen doen) is er nu de ervaring dat al die politieke partijen met de handen in het haar zitten. Vroeger leek de kiezer op een kalme zwemmer die rustig naar de vertrouwde oever toe zwom. Vandaag is de kiezer een panikerende drenkeling. Hij zwaait het kiespotlood wild in het democratische rond op zoek naar een houvast... die er niet blijkt te zijn. En zo komt die kiezer hoe langer hoe meer uit bij het infame Vlaams Blok.

Dat voor wat de burger betreft die het voorrecht heeft in een van de meest welvarende landen ter wereld te leven. Hoe erg moet het dan gesteld zijn met paupers die in de economisch achter-

gestelde landen proberen te overleven? Als bijna één miljoen Vlamingen voor extremistische oplossingen kiest, waarom zouden tientallen miljoenen hongerende mensen in derdewereldlanden dat dan niet doen? Als bijna één miljoen Vlamingen voor de bokshandschoen kiest, waarom verwondert het ons dan nog dat derdewereldjongeren voor het islamextremisme, ja zelfs voor de marteldood kiezen? No future!

Het wordt dan ook tijd voor een gewaagde vergelijking. Palestijnse *kampbewoners* die zien dat hun politieke leiders machteloos zijn om de grote problemen op te lossen, worden gelokt door de radicale weg van de individuele zelfmoord. Vlaamse *verkavelingbewoners* die zien dat hun politieke leiders geen oplossing hebben, laten zich lokken door de radicale weg van de sociale zelfmoord. Zoals de jonge Palestijnen in hun onmacht het eigen leven opgeven, zo zetten de Vlaamse kiezers in hun onmacht de sociale verworvenheden op de helling.

Het enige alternatief dat die Vlaamse kiezer in zijn paniek nog ziet is het extreem-rechtse dat door partijen als het Vlaams Blok gepropageerd wordt. Alle andere partijen worden beheerst door het eenheidsdenken dat door de Europese Unie gedictieerd wordt. En zo komt de almaar wilder in het rond stemmende, panikerende kiezer uiteindelijk vroeg of laat bij partijen als dat Blok terecht. Op die manier is het Blok inmiddels trouwens de grootste Vlaamse partij geworden.

Schuld van paars? Schuld van Leterme? Niets van. De vooruitgang van extreem-rechts is geen Vlaams of Belgisch fenomeen.

Post-, neo- en gewone fascistie hebben de voorbije jaren al zo'n beetje overall spectaculaire resultaten behaald. Maar hebben zij daar dan ook oplossingen gebracht? Laat ons eens kijken.

De Nederlandse lijst van Pim Fortuyn (LPF) is al even vlug weggewaaid als ze destijds is komen aanwaaien. Maar inmiddels voert de Nederlandse regering wel een uiterst rechtse politiek; een politiek die daar zelfs door

ernstige liberale politici gecon-
testeerd wordt. De voormalige
Nederlandse liberale partijleider
Hans Dijkstal beschuldigde zijn
partijgenoten onlangs er nog van
haat te zaaien. Fortuyn is dood,
maar zijn gedachtegoed is er
springlevend. De grote partijen
zijn in het gat gesprongen dat hij
heeft nagelaten. De Italiaanse
varianten (Alleanza Nazionale
en Lega Nord) houden vandaag
nog steeds ene Berlusconi in het
zadel die van dat land zijn privé-
wingewest gemaakt heeft. In
Frankrijk (FN) heeft men al een
aantal extreem rechtse burge-
meesters kunnen meemaken. En
daar heeft men gezien hoe deze
erin slaagden de problemen ko-
lossaal te... vergroten. In Oos-
tenrijk werd de extreemrechtse
Vrijheidspartij van Jörg Haider
inmiddels wel weer naar af ge-
stemd, maar niet nadat die partij
de overheid heeft kunnen infil-
treren door haar eigen volk in de
instellingen (o.m. in het politie-
corps) te benoemen... En nergens
hebben we mogen zien dat
extreem-rechts over formules
beschikt die het grote probleem
van deze tijd kan oplossen.

Het 'onoplosbare' grondstoffenprobleem

WAT IS HET DAN,
dat grote pro-
bleem dat nie-
mand kan op-
lossen? Laten
we het illustreren aan de hand
van een recent krantenbericht dat
stelde dat men van plan is om in
ons land weer steenkoolmijnen
uit te baten. (2) Steenkool-
mijnen! Het klinkt als een grap,
ware het niet dat de mijnwerkers
enkele tientallen jaren geleden
een heroïsche strijd gevoerd heb-
ben om die kolenmijnen open te
houden. In 1966 werd het leger
tegen hen ingezet en in Zwart-
berg vielen toen zelfs doden. (3)
Tussen 1966 en 2004 (en tussen
deze twee ogenschijnlijk tegen-
strijdige feiten) ligt de grondstof-
fencrisis waarmee onze maat-
schappij steeds harder gecon-
fronteerd wordt. De politiek
slaagt er niet in die crisis op te
lossen omdat onze economie nu
eenmaal is wat ze is: een systeem
dat functioneert door mens en
natuur te exploiteren, zeg
maar... beroven.
Beroven? Er zijn inderdaad
maar twee mechanismen om het

ondernemingshoofd boven water te hou-
den. Het eerste houdt in dat je de nodige
grondstoffen zo goedkoop mogelijk aan-
schafft. Als het kan pluk je de natuur zelfs
gratis. Zo hebben reders ter zeevisserij
vroeger nooit betaald om zich de vis uit
de zee toe te eigenen. Pas toen de vis zo
schaars geworden was dat er zelfs quota
per uur vastgelegd moesten worden, is
men overgeschakeld op een licentie-
systeem waarbij de ondernemer eindelijk
een vergoeding betaalde om zich de
gemeenschappelijke vis toe te eigenen.
Maar ook vandaag gaat de plundering
door: Greenpeace heeft al 1.200 grote vis-
sersvaartuigen genoteerd die zich aan
illegale visserij bezondigen.

Het tweede mechanisme zegt dat je die
grondstoffen vervolgens zo goedkoop
mogelijk laat bewerken. Andere mecha-
nismen zijn er niet.

Groot probleem: de aarde geraakt uitge-
put, de grondstoffen geraken opgebruikt,
de schaarste laat zich voelen en de prijs
ervan gaat pijlsnel de hoogte in. De
grondstoffencrisis wordt vandaag zo ern-
stig dat er grote oorlogen voor gevoerd
worden (Irak) waarbij bepaalde fracties
van de burgerij zich de resterende bron-
nen willen toeëigenen.

Hoe deze oorlogen ook uitdraaien, onze
ondernemers zijn zich ervan bewust dat
de grondstoffen in de toekomst zéér duur
worden. Niets aan te doen! Om de winst-
voet te herstellen is er voor hen maar één
uitweg: de eindproducten moeten goed-
koper geproduceerd worden. Dat is wat er
achter de slogan van 'de zware loonlast'
verscholen zit.

Verzuurde bedrijfsleiders en hun concurrentievermogen

HOE LANGER HOE MEER be-
drijfsleiders kiezen er dan
ook voor om te 'globalise-
ren': ze laten de 'zware
loonlast' voor wat ze is en
brengen hun ondernemingen naar lage
loonlanden. 'Wereldwijd stellen 64.000
multinationale ondernemingen met
850.000 afdelingen 54 miljoen mensen
tewerk. Wat die ondernemingen ken-
merkt, is dat zij vrij kunnen investeren en
produceren in de regio's en landen waar
ze dat wensen en het beste financiële re-
sultaat halen. De vrije markteconomie.' (4)

De concurrenten die, om welke reden
ook, achterblijven, zitten met de handen
in het haar. Zij kunnen (nog) niet vluch-
ten, ze zijn verplicht hun waren hier te
produceren. Maar gemakkelijk is het
niet. Het spel van de overlegeconomie
met de sociale partners (vakbonden) ver-
traagt het afbreken van de 'loonlast'; de
parlementsverkiezingen kunnen dure
fracties van de (klein)burgerij à la Groen!
in de regering brengen, wat ook weer niet

bevorderlijk is voor de 'concurrentie-
kracht'; het bestaan van partijen die qua
programma en qua publiek nog enigszins
op het 'werkvolk' steunen om via
de verkiezingen aan de macht te komen
(bijvoorbeeld de SPa) vertraagt nog
eens de 'loonmatiging', want die par-
tijen moeten rekening houden met dat
deel van hun kiespubliek.

Het is niet dat de democratie geen in-
spanningen levert. De SPa is bijvoor-
beeld volop bezig het staats (= duur)
imago van zich af te schudden; de vak-
bonden doen hun uiterste best om hun
achterban tot 'redelijkheid' te bewegen;
de staat tast de sociale zekerheid aan
door het bedrijfsleven hoe langer hoe
meer inkomsten uit het indirecte loon
over te dragen. De aanval op de 'loon-
last' die al vele tientallen jaren geleden
ingezet werd (o.a. na het Rapport van de
Club van Rome dat voor het eerst de
grondstoffencrisis aankaartte) komt
vandaag in een wel zeer hoge versnel-
ling terecht.

Maar het gaat nog steeds te traag, voor-
al omdat ook de burgerij van andere lan-
den vergelijkbare, soms zelfs straffere,
ingrepen pleegt.

Met andere woorden: de democratische
staat wordt stilaan een al te zwaar blok
aan het been van de plaatselijke onder-
nemers. Het moet, zo menen ze, maar
eens gedaan zijn met al die extracties
waarvan het personeel geniet (en die na
de Tweede Wereldoorlog onder druk
van het rode gevaar op de sporen gezet
werden). Zij lonken hoe langer hoe
meer naar het Amerikaanse 'model'. Ze
weten immers dat de Amerikaanse con-
currenten nog nauwelijks belastingen
betalen, dank zij een regering die door
sommigen nu al als fascistisch bestempeld
wordt. Dus gaan ze, nog meer dan
vroeger, in de leer bij Amerikaanse on-
dernemers die erin slagen de vakbonden
buiten de deur te houden. (5)

Het gat in de democratische kiesmarkt

MAAR INTUSSEN VOELEN
wij hier beneden maar
al te goed dat de gang
van zaken in de demo-
cratische staat al danig
veranderd is. We verdienen minder (en
moeten naar verluidt nóg minder gaan
verdiene), we werken harder (en moe-
ten naar verluidt nóg harder gaan wer-
ken), we werken langer (en moeten naar
verluidt nóg langer gaan werken), de
vervangingsinkomens zijn al lange tijd
nauwelijks aangepast (en moeten vol-
gens sommigen nog naar beneden), op
iedere straathoek kom je 'meer blauw'
tegen (en desondanks — of mede
daardoor — blijft het onveiligheidsge-
voel bestaan), de sociale zekerheid

wordt vervangen door liefdadigheid. (6) Kleine ondernemers worden volop uit de markt geduwd. In de drie maanden die de verkiezingen vooraf gingen, telde België 2.196 faillissementen. (7)

In dit superwelvarende land weet een op de vier gezinnen proefondervindelijk wat armoede is! (8) Is het dan verwonderlijk dat de mensen hoe langer hoe meer ontevreden worden? Uiteraard, want zij zien de Poolse sociale woestijn via het globaliseringsdeurtje van de EU vliegensvlug op zich afkomen!

Het Vlaams Blok, dat tot vandaag door de andere partijen aan de kant gehouden wordt, is erin geslaagd dat misnoegen te recupereren. Waar de andere partijen zich laten leiden door het eenheidsdiscours dat de EU hen dicteert, voert het Blok als enige een politiek die daarmee radicaal in oppositie is. Sinds haar ontstaan is ze zodoende uitgegroeid de grootste partij in Vlaanderen.

Allemaal samen op de glijbaan naar de hel

WE MOGEN ER DAN ook van uitgaan dat het Blok de volgende regeringen meer dan ooit onder druk zal zetten. En dat deze regeringen zeker zullen toegeven aan dat Blok. Want net zoals dat voor de Tweede Wereldoorlog het geval was, denkt de elite dat de fascistische partij er een als de andere kan worden. Helaas, de werkelijkheid is anders.

We hebben het immers al eens meegemaakt. Ook vlak voor de Tweede Wereldoorlog namen de democratische politici in België contact op met de fascistische partij er een als de andere kan worden. Helaas, de werkelijkheid is anders. We hebben het immers al eens meegemaakt. Ook vlak voor de Tweede Wereldoorlog namen de democratische politici in België contact op met de fascistische partij er een als de andere kan worden. Helaas, de werkelijkheid is anders.

In zijn meesterlijke studie van het fascisme (9) dat al in 1936 gepubliceerd werd, spreekt de libertaire communist Daniël Guérin al over het verschijnsel waarbij fascistische partijen salonfähig gemaakt worden. De burgerlijke politici van het vooroorlogse Italië en Duitsland beschouwden toen ook al 'het fascisme als een politieke beweging als een andere, die ze kunnen manoeuvreren en zelfs gebruiken naargelang hun behoeften. (...) Trouw aan hun vertrouwde tac-

tielen van de sociale vrede, denken dat eenmaal die fascistische afgerichte en gearparlementeerd zijn, ze als tegengewicht zullen dienen voor de proletarische krachten. Het enige wat ze daarmee bereiken is dat ze die fascistische in het zadel plaatsen.' Wat morgen met het Blok zal gebeuren is krek hetzelfde als in de jaren dertig. Het Blok begint thans in dezelfde positie te geraken als het Verdinaso van destijds.

Binnenkort verandert dat Blok haar naam, met ze zich een ander 'imago' aan. En niet alleen voor de politici, maar ook voor een welbepaald soort ondernemers (en wel deze die niet aan de 'globalisering' kunnen deelnemen) wordt die partij dan zeer interessant.

De globalisering is de uitweg die het grootkapitaal kiest om de grondstoffen-crisis te overleven: de almaar schaarsere en dus duurdere grondstoffen worden in het product gecompenseerd door de verwerking ervan in lage loonlanden. Het kleinkapitaal kan die globalisering niet volgen en kiest dus noodgedwongen andere methodes om de 'loonlast' te verkleinen.

De opgang van het Blok tot de grootste partij leert ondernemend Vlaanderen dat wat gisteren onmogelijk leek te zijn, morgen werkelijkheid kan worden. De vakbonden aan banden leggen: het Blok is ervoor! De democratie van de 'praatbarak' aan banden leggen: het Blok is ervoor! De politieke 'profiteurs' een toontje lager laten zingen, het Blok is ervoor. En dus beginnen nu ook belangrijke ondernemers de bakens in de richting van het fascisme te verzetten.

De aanval werd geopend door niemand minder dan de manager van het jaar 2003, Martine Reynaers. Zij leidt Reynaers Aluminium, een wereldspeler die evenwel (voorlopig althans nog) noodzaak is in Europa te blijven produceren. Laten we deze topmanager even aan het woord: 'Het stelsel van de sociale zekerheid is te comfortabel. De sociale vangnetten geven mensen het gevoel dat ze niet meer moeten werken.' Martine zegt dat niet gratis, want ze heeft ook een oplossing: 'Behalve handicapt moet er niemand nog een werkloosheidsuitkering krijgen. De mentaliteit van de bevolking ten aanzien van werk is verziekt.' (9)

Dat deze mare geen eendagsvlieg is mag blijken uit het volgende. De week na het interview met Reynaers verklaarde Tony Vandeputte, toen nog gedelegeerd bestuurder bij het Verbond van Belgische Ondernemingen (VBO) in dezelfde krant (10): 'Wij gaan helemaal akkoord met de uitspraken van Martine Reynaers'. De secretaris-generaal van het Verbond van Kristelijke Werkgevers en Kaderleden (VKW) is

(zo hoort het wellicht voor christenen) iets gematigder, maar toch: 'Niet werken wordt aangemoedigd in dit land (...) Voor veel ondernemers is de grens bereikt. Werkgevers begrijpen niet meer dat deze regering zo ver gaat in het creëren van een mentaliteit waarbij het lijkt alsof werken niet belangrijk is.' Die mens beweert dat over een regering die zich zelfs inspannt om gepensioneerden weer in de fabriek te krijgen! Philippe Muylers, chef van het Vlaams Economisch Verbond (VEV), is dan weer helemaal weg van de nieuwe marsrichting: 'Ik ben het eens met de filosofie van Martine Reynaers.'

Het ziet er dan ook naar uit dat een belangrijk deel van ondernemend Vlaanderen de democratische staat moe aan het worden is en dat het Vlaams Blok (dan verpakt in een 'lightimago') hoe langer hoe meer op haar steun zal kunnen rekenen. Het Vlaams Blok is gaandeweg via het achterdeurtje de salons van het VBO en het VEV binnengeslopen. Binnen afzienbare tijd schrijft ze daar via de grote poort binnen. Daar zal vervolgens de fusie plaatsgrijpen tussen hogervermelde ondernemingsideeën van Martine Reynaers en de praktische uitwerking ervan door de Staat. Dat proces zal morgen nog niet afgerond zijn, maar het is inmiddels wel begonnen.

Reageren kan op
flor.vandekerckhove@skynet.be

(1) Interview in De Morgen, 19 juni 2004.

(2) 'Mijnen vijftien jaar dicht, tijd voor nieuw...', in De Morgen, 7 april 2004.

(3) Een historicus die ooit naar de wortels van het moderne fascisme in Vlaanderen op zoek gaat zal ongetwijfeld op deze Zwartberg-episode stoten.

(4) 'De teloorgang van het sociale Europa' Roger Blanpain in DM, 7 april 2004.

(5) Phil Fishman, topman van de grootste koepelvakbond van de USA: 'Anti-vakbondsconsultants zijn een van de belangrijkste groeiindustrieën van het land. (...) Een deel ervan is puur ideologisch maar de belangrijkste reden is dat de kost van de arbeid 30 procent hoger is in bedrijven met een vakbond, omdat de werknemers er meer sociale bescherming genieten. Daarom willen werkgevers de vakbond buiten houden. De keerzijde van die medaille is dat 41 miljoen Amerikanen geen gezondheidsverzekering heeft.' In DM van 24 juni 2003. Ook in De Morgen konden we op 7 april volgend Belgibericht lezen: 'De grote meerderheid van de bedrijven in de Verenigde Staten betaalt geen inkomstenbelasting. (...) Van 1996 tot 2000 betaalden 71 procent van de buitenlandse en 61 procent van de Amerikaanse bedrijven geen inkomstenbelasting, zo luidt het.'

(6) Flor Vandekerckhove: 'Waarom Steve Stevaert er de kerk weer bijhaalt. De mensen moeten toch ergens terecht kunnen.' In De Nar nr. 181. In de visserijsector werd de nieuwe liefdadigheid al langer georganiseerd in de vzw 't Zal wel gaan die de tekortschietende sociale zekerheid aanvult met giften uit de liefdadigheid.

(7) De Morgen, 17.05.2004.

(8) 'Armoede en sociale uitsluiting. Jaarboek 2003'. Uitgeverij Acco.

(9) Daniël Guérin, 'Fascisme et Grand Capital', 1936.

(9) De Morgen, 20 maart 2004.

(10) De Morgen, 25 maart 2004.

Leuvenaars maken film over IJslandvisserij

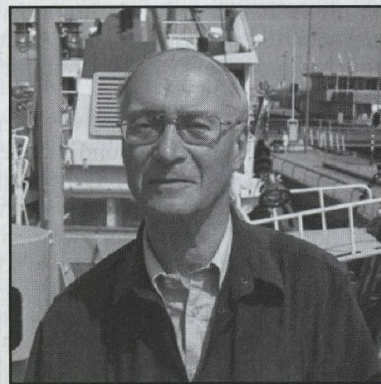
In 1954 draaide de Brusselse cineast Armand Van Coppenolle de bekende IJslandfilm Noord-Noord-West die permanent vertoond wordt in het projectiezaaltje op het Oostendse museumschip Amandine. De onder- tussen 76-jarige Brusselaar reisde voor het maken van zijn documentaire film over de kabeljauwvisserij driemaal mee met de O.81 John. Na een bezoek aan de Amandine en het zien van deze film waren de amateurcineasten Anita Gooskens en haar echtgenoot Jos Hoeyberghs uit Oud-Heverlee gepakt van de IJslandvaart. Samen met Jos Hoeyberghs hebben ze meteen een filmproject uitgewerkt dat ze zelf omschrijven als een "Ode aan de IJslandvisserij".

De leden van de Leuvense cinéclub maakten er meteen werk en willen hun film klaar hebben voor het jaarlijkse filmfestival van de club begin volgend jaar. Anita Gooskens deed de nodige research en haar echtgenoot en schoonvader werkten een scenario uit en legden de contacten, waardoor ze onvermijdelijk op de Amandine terecht kwamen. Vorige maand maakten ze al de eerste opnamen in Oostende.

Ook Armand Van Coppenolle maakt deel uit van de kleine filmploeg. Zijn ervaring telt mee. "Als 26-jarige maakte ik als zelfstandig cineast Noord-Noord-West. Het was mijn eerste documentaire film. Driemaal ging ik mee met de O.81, telkens in een ander seizoen. Ik zag hoe en in welke omstandigheden de vissers moesten zwoegen om aan hun vangst te komen. Ik heb dat allemaal in beelden kunnen vastleggen alhoewel de middelen beperkt waren. Film was toen nog erg duur en ik beschikte over weinig geld. Ik moest dus zeer zuinig omspringen

met de pellicule. Dankzij de Prijs van de Belgische Film die ik met Noord-Noord-West won heb ik de montage en sonorisation kunnen bekostigen", vertelt de bejaarde cineast.

Tijdens de eerste filmopnamen werden reeds verschillende interviews opgenomen. Dat gebeurde aan boord van het museumschip Amandine, het Heem- en Geschiedkundig Museum De Plate en het museum Sincfala in Heist. Aan het woord kwamen ondermeer de Bredense IJslandvisser Ronald Nierynck, Willy Versluys als laatste eigenaar van de O.129 en gewezen schipper en leraar van de Paster Pypeschool Henri Laplasse die 24 jaar IJslandvaart mee- maakte.

De filmmaker, cineast Armand Van Coppenolle

Cineast van Coppenolle, Peter Hoeyberghs, Anita Gooskens en Jos Hoeyberghs, samen met reder Willy Versluys en oud-IJslandvaarder Henri Laplasse die in de film aan het woord komen.

Drukker met vakantie: HVB zal in augustus 'n weekje later uitkomen

SMEDERIJ

St. Martin Bvba

Alle herstellingswerken aan vissersvaartuigen

Werkplaats: H. Baelskaai 4 te Oostende - Tel.: 059/ 32 25 23

Jules: 0477 59 09 17

Carlo 0477 20 91 87

Zetel: Paul Michielslaan 23 te Oostende